

UNIVERSITAS

Norges største studentavis

utgave 10, årgang 75

www.universitas.no

torsdag 24. mars 2022

1 AV 3 STUDENTER ER REDD FOR Å SI SIN MENING

**Eskils organisasjon
opplever trusler og
sabotasje**

Nyhet s. 6-7

– Krigen i
Ukraina viser
behovet for
språk og kultur-
forskning

Kommentar s. 2-3

Bygger «Norges største kollektiv»

**LOVER
FESTER,
NETTVERK
OG GRATIS
KAFFE**

Nyhet s. 10-11

**Karakterpress
på jussen:**

Dette svarer
advokatfirmaene

Nyhet s. 4-5

**Når döner'n blir
luksusvare**

Tyrkias inflasjon
i bilder

Fotoreportasje s. 14-17

MENINGER

Redaktør: **Endre Ugelstad Aas**
endreaas@gmail.com 901 95 375

Nyhetsleder: **Live Tronstad**
livetronstad@gmail.com 412 81 039

Fotosjef: **Charlotte Førde Skomsøy**

Vikarierende desksjef: **Emilie Waldal**

Nettredaktør: **Solfrid Skaret**

Følg oss

www.universitas.no
facebook.com/UniversitasOslo
twitter: @universitas_no
instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Leder

Et hardere yringsklima

De siste par årene har debatten om yringsfrihet i akademia fått stadig mer oppmerksomhet. Som i de fleste kultur- og samfunnsdebatter er det gjerne en eller flere enkeltsaker som blir katalysator for større og prinsipielle diskusjoner. Eikrem-saken (NTNU), tyskervits-saken (UiB), og senest debatten om norsk språk i akademia igangsatt av Cecilie Hellestveit, er eksempler på dette. Mens Eikrem-saken løftet frem spørsmål om politiske holdninger blant akademiske ansatte og hvor grensene går for kontroversielle ytringer, viser eksemplet med professor Svein Larsen ved UiB for forståelsen og opplevelsen av hva som kan kategoriseres som krenkende ytringer, kan variere på tvers av generasjonene. Samtidig viser oppfordringen fra en ansatt ved Det juridiske fakultet ved UIO til Hellestveit om «å ligge lavt» etter et utspill om utenlandske forskeres rolle i norske fagmiljøer, og det harde toneleiet i den påfølgende debatten da saken ble kjent, at yringsrommet i akademia har blitt tøffere de siste årene.

I ukas utgave av Universitas kan du lese at også studentene merker fremveksten av et hardere yringsklima. En av tre studenter svarer ja på spørsmål om de har latt være å dele sine meninger med andre på sitt studie- eller praksissted, i frykt for negative reaksjoner. Det viser en undersøkelse gjennomført av Sentio på vegne av NSO og Universitas. Hvis universitetene skal være et fristed for fri og kunnskapsbasert kritisk tenkning og debatt, er det god grunn til å være bekymret. Når en tredjedel av studentene holder tilbake ytringer, er det mange synspunkter som går tapt både i seminarrommene og under kantinediskusjonene. Verken samfunnet, akademia eller den enkelte student er tjent med at så mange holder munn. Samtidig er det verdt å merke seg at det er frykten for negative reaksjoner som holder mange tilbake, ifølge undersøkelsen. Nøyaktig hva dette innebærer, er det ikke så enkelt å definere. Men legger vi til grunn at frykten for å bli møtt med hets eller utfrysning trumfer spenningen ved å bli møtt med et kritisk motargument, er det tydelig at både studentene og institusjonene må jobbe aktivt for å skape et tryggere yringsrom i akademia i tiden fremover.

Det mangler nemlig ikke på eksempler, også blant studentene, på at det kan være utfordrende å dele kontroversielle meninger. I ukas Universitas kan du lese om lederen for Foreningen for alle konservative studenter, som har mottatt grove trusler på sosiale medier og som mener at foreningens plakater og tidsskrifter har blitt revet ned og kastet på campus. Denne formen for kansellering bidrar i verste fall til å innskrenke hva som er akseptabelt å mene i studentmiljøene. Faren på sikt er at studentmassen blir stadig mer ensformig.

Om noen få dager leverer Kierulf-utvalget sin rapport om akademisk yringsfrihet i Norge. Ekspertgruppens mandat er å se på hvordan de ansattes akademiske yringsfrihet kan tydeliggjøres, og hvilket ansvar institusjonene har for å verne og støtte den. Rapporten vil forhåpentlig motivere til en viktig debatt om hvilke tiltak som kan bidra til å skape et tryggere yringsrom i sektoren. Da er det elementært at en også inkluderer studentene. Både ledelsen, Studentparlamentet, vi i studentmediene og den enkelte student, må sammen skape et rom hvor det oppleves trygt og meningsfullt ytre seg.

Universitas korrigerer

I. I saken «Disse to kniver om å bli Norges mektigste student» i forrige ukes avis, skrev vi at Maika Maria Godal Dam er politiker for Arbeiderpartiet i bydel Bjerke i Oslo. Det stemmer ikke. Godal Dam har vært folkevalgt for partiet i bydelen i perioden 2015–2019, men er ikke det lenger nå.

II. I samme artikkel skrev vi at Bjørn Olav Østebø sitter i sentralstyret til Norsk studentorganisasjon. Det stemmer ikke. Østebø har imidlertid tidligere vært sentralstyremedlem i organisasjonen, som det står i artikkelen.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden SiO. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Jone Trovåg**
j.v.trovag@universitas.no 91 57 39 67

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Hele verden skriker nå etter kunnskap om østeuropeiske språk og kulturer fra humanistiske fakulteter som økonomisk sett ligger med brukket rygg. Hvor ble det av humaniorasatsningen vi ble lovet?

Språkforskning for fred

Kommentar

Harald Nordbø,
korrektursjef i Universitas

Institutter som driver forskning på europeiske språk og kulturer kommer alltid lavt nede på prioriteringslista når forskningsmidler skal tildeles, til tross for regjeringer som stadig snakker om verdien av humanistisk kunnskap. Nå er det krig i Ukraina, og vi trenger folk med kunnskaper om Øst-Europa mer enn aldri før. Hvor er føre var-prinsippet?

Humaniorameldingen som ble levert Stortinget i 2017, slo fast følgende allerede i første setning: «Behovet for humanistisk kunnskap er åpenbart.» Videre pekte stortingsmeldingen på migrasjonskrise, klimaendringer og teknologiskifter som avgjørende grunner til at vi trenger en større satsning på humanistisk forskning og kunnskap i samfunnet. Men hvor ble det av penga?

Fem år etter at en humaniorasatsning ble fastslått fra øverste hold, glimter de konkrete tiltakene fortsatt med sitt fravær. De store ordene består, de faktiske midlene til humanistisk forskning uteblir. Mitt eget institutt ved Universitetet i Oslo, Institutt for områdestudier og europeiske språk

(ILOS), har ikke råd til å ansette læringsassistenter engang, all den tid SV-fakultetet har flere vit.ass.-er enn de klarer å huske å lønne tidsnok. ILOS er instituttet som sitter på kunnskapen om Øst-Europa, som hele verden har fått akutt behov og interesse for siden 24. februar.

Spol tilbake til begynnelsen av 2000-tallet, da USA gikk inn i Midtøsten. Da var det også et plutselig og uforutsett behov for kunnskaper om språkene og kulturene i en del av verden som var forholdsvis underutforsket fra akademisk hold her på berget. De ganske små og nisjete instituttene som forsket på språk og kulturer i Midtøsten, ble strupet for alt de hadde av kunnskap. Ekspertene ble etterspurt både i media og departementene, og interessen for Midtøsten-forskning vokste.

Likevel måtte miljøene bygges opp nesten fra grunnen, siden ingen politikere hadde sett for seg at Midtøsten-studier kunne være til nytte for samfunnet. Hva om vi hadde finansiert denne typen forskning også før krigen brøt ut?

Dagens politikk tyder på at vi bare er interessert i områdeforskning når det er akutt behov for den. Hva skjedde med å tenke langsiktig? Hvis regjering(e) hadde sørget for stabil finansiering av områdestudier og fremmedspråk, hadde disse kunnskapsmiljøene forblitt sterke. Slik det er nå, er språk- og kulturfors-

Vi må vente på krig og konflikt før vi får lov til å forske

Arkivaren

SiO tek rekninga!

Framleis fattig og ferdig på Blindern? Frykter du høge priser hos Fresh Fitness og Ruter-kort til 814 kroner? Ikkje fortvil. I 2011 meldte noverandre stortingsrepresentant for Raudt Mimir Kristjánsson seg opp i UiO-emma for sjette år på rad, utan nokon plan om å ta eksamen. Slik kunne han halde fram med å trene billig hos Athletica. Mon tru om Raudt-politikaren framleis er å sjå i symjehallen på Domus?

Universitas 16.03.11

Eksistensiell feiring

I 2006 var det 100 år sidan Henrik Ibsen døyde. Universitas stilte kritiske spørsmål om kvifor Ibsen, og ikkje til dømes Kielland, vart feira med fest, teateroppsetjingar og smørreklamar frå Tine, og om det var ein plan om å setje opp Ibsen på «tidsriktig kebab». I år er det 125 år sidan Tarjei Vesaas vart fødd, og Oslo-teatera sette opp både Brannen og Fuglane. Eg saknar Vesaas-fest der ein gjeng eksistensielle og forvirra studentar vandrar rundt i eit isslott i leiting etter mening i ei moderne verd som raknar ikring dei. Kan nokon fikse??

Universitas 18.01.06

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

knigen presset inn i en økonomisk bølgedal, hvor tildelte midler først kommer etterskuddsvis, etter den geopolitiske utviklingen har satt lista. Vi må vente på krig og konflikt før vi får lov til å forske. Det kan kanskje forklare noe av hvorfor interessen for fremmedspråk daler i grunnskolen og i høyere utdanning. Folk tror ikke språk er verdifullt, verken som forskere eller lekfolk.

Fra høsten av skal UiO tilby kurs i ukrainsk språk, kultur og litteratur, som er gledelig. Likevel er dette *too little, too late*. Det norske fagmiljøet for studier av Øst-Europa kunne vært stort og pengesterkt – Russland er faktisk et av

våre naboland – men å studere et slavisk språk som russisk eller bosnisk forblir en akademisk nisje forbeholdt de få interesserte.

De av oss som studerer disse «nisjestudiene» på ILOS, blir alltid nedprioritert i både forskningspolitikken og på arbeidsmarkedet. Jeg har gang på gang blitt fortalt at mine studier i språk og litteratur ikke har noen matnytte eller særlig samfunnsnytte – inntil det er krig i verden, og vi trenger folk som forstår kulturene i Europa til å bygge fred og forsoning. Først da ser man verdien i kulturfagene. Hvor lang tid skal det ta før myndighetene ser at språk- og kulturkunnskap er fredsbyggende året rundt, hele tiden?

Måten politikere snakker om humanistisk forskning på, kan i det hele tatt sammenlignes med hvordan de snakker om student- og studiestøtte: i valgår loves vi mer penger, tryggere vilkår og bedre ordninger. Med en gang regjeringen er valgt, blekner det hele, og man skal «bruke pengene smartere, ikke øke potten». Det er den sikreste måten å sørge for at forskningen blir svak og fredsbyggingen likeså. Til myndighetene: Hvis dere mener alvor med fredsarbeidet, gi penger til språk- og kulturforskning!

debatt@universitas.no

Historiske skråblikk av Sofie «Falkeblikk» Flydal

Øyeblikket

av Tuva Skare

Å vente på våren: Og så begynte vi å ane dagene vi hadde lengtet etter.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:

tips@universitas.no

UTTEGNERE:

Emilie Waldal
Frida Wattne Lindland
Sivert Bjelland Sevattal
Sofie Martesdatter Granberg

DESKJOURNALIST:

Sofie Kristine Flydal

KORREKTURSJEF:

Harald Nordbø

Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsredaktør: **Live Tronstad**
livetronstad@gmail.com 412 81 039

NYHET

Pensumkrangel fortsetter på jussen

Klager: Det var i 2019 den pensjonerte jusprofessoren Jo Hov gikk ut, blant annet i Universitas, med påstander om «kompiskorrupsjon» og hemmelighold blant kollegaer. Dette var på bakgrunn av at hans egen lærebok ble tatt av pensum til fordel for kollega Anne Robberstads alternativ. Tidligere i år fikk Hov støtte fra Sivilombudet i saken. Nå har Juridisk fakultet klaget på vedtaket: «En lærebok ut-

gitt på et ordinært forlag kan neppe sies å gi forfatteren sterke økonomiske interesser. Etter fakultetets syn er det derfor ikke grunn til å tro at faglærers uttalelse i saken var økonomisk motivert», skriver studiedekan Marianne Jenum Hotvedt til Sivilombudet i et brev siteret på nettstedet Khrono. *LT*

JENNY (24) OPPLEVER KARAKTERPRESS BLANT ARBEIDSGIVERE:

Mener snittet ikke bør være avgjørende

Jenny Eggen Halvorsen mistet motet i jobbsøkingen. Høye forventninger fra arbeidsmarkedet skaper press hos jusstudenter.

Karakterpress

tekst Ane Grieg Riisnæs
foto Isabel Svendsen Berge

– I vennegjengen min er vi blitt enige om å ikke snakke om karakterer i det hele tatt. Når resultatene kommer, spør vi heller om man er fornøyd eller ikke. Noen kan være misfornøyd med en B mens andre er fornøyd med en D, sier jusstu-

– Jeg har egentlig ikke noe behov for å vite hva andre har fått, og andre har egentlig heller ikke noe med hva jeg fikk heller, sier Halvorsen.

Karakterer er ikke alt

Halvorsen tror også at mye av karakterpresset kommer fra krav satt av arbeidslivet.

– Jeg skjønner at man må se på karakterer. Det er heller det at det ikke skal være det avgjørende, sier masterstudenten.

Halvorsen viser forståelse for at det er prestisjefylte stillinger som mange konkurrerer om. Likevel mener hun at det ikke kun er karakterene som gjør at du bør bli kalt inn til et intervju.

– Man bør ha mulighet til å vise hele bildet, mener hun.

Karakterer er nok viktigere i juss-verden enn de fleste andre bransjer

Geir Sviggum, partner i Wikborg Rein

dent Jenny Eggen Halvorsen (24).

I et innlegg på LinkedIn, som også har blitt publisert på Juristen.no, forteller hun om karakterpresset hun har følt på gjennom studieløpet fra både medstudenter og jobbmarkedet.

Innlegget skrev hun som en reaksjon på hva hun hadde hørt på en bedriftspresentasjon, som er et foredrag firmaer avholder for å introdusere egen bedrift for aktuelle studenter.

– Jeg kunne sette en sjekk på alle målene bedriften satte helt til noen spurte om hva snittet var. De svarte: «Man må ha A og B, og flere C-er kan bli problematisk». Da tenker man jo at mange er ute av konkurransen allerede, sier Halvorsen.

Halvorsen synes det er feil at en bokstavkarakter skal beskrive så mye av hvordan man er som student, men opplever likevel at det er stort fokus på dette blant studentene.

Får jobb uansett

Sofie Høgestøl er førsteamanuensis ved Det juridiske fakultet ved UiO. Hun har også engasjert seg i debatten rundt innlegget til Halvorsen på LinkedIn.

«C er en god karakter, jeg heier på deg:», skriver hun til Halvorsen i kommentarfeltet.

18 prosent av jusstudentene har et snitt på B eller høyere, mens 80 prosent har C og D i snitt på vitnemålet. Det gikk frem av en undersøkelse ved Det juridiske fakultet i 2015. Fakultetet har ikke gjort lignende undersøkelser siden.

– De aller fleste jusstudenter har C eller D i snitt, så da kan det ikke være sant at de ikke får jobb, sier Høgestøl til Universitas.

– Det er ikke sånn at 80 prosent av våre studenter ikke er flinke. Vi må som læringsinstitusjon ta ansvar for å forklare potensielle arbeidsgivere at C ikke er en dårlig karakter, sier Høgestøl.

Store konsekvenser: – Når du bare har en eksamen i halvåret, og du ikke får de resultatene du ønsker, så får det store konsekvenser hvis du ikke treffer på eksamen, sier Jenny Eggen Halvorsen, masterstudent på jus.

Abelprisen til topolog

Rom: Abelprisen for 2022 tildeles Dennis Parnell Sullivan. Den amerikanske forskeren får prisen blant annet for sitt banebrytende arbeid innen topologien. Det er en del av matematikken som søker å forstå hvordan rom henger sammen. Premiesummen er på 75

millioner kroner. – Med sin evne til å se sammenhenger mellom forskjellige områder av matematikken og bygge broer mellom dem, har han endret fellet topologi for alltid, sier statsråd Ola Borten Moe i en pressemelding. Prisen deles ut i mai, av Kongen selv. *EUA*

Utflyttingsavtale i boks

Danmark: Tirsdag morgen ble den endelige planen for den omstridte utflyttingsavtalen i dansk akademia presentert av den danske regjeringen. Den fikk bred støtte fra en rekke partier i Folketinget, skriver Utdannings- og forskningsdepartementet i en pressemelding. Avtalen skal blant annet sikre et bedre utdanningstilbud i distriktene, og bremse flytte-

strømmen til de store byene. Samtidig har den blitt kritisert både av studenter og ansatte ved landets største universiteter, da de blir nødt til å kutte i sitt nåværende studietilbud. Totalt får 41 utdanningsprosjekter tildelt 805 millioner i ekstraordinære etableringstilskudd, opplyser den danske regjeringen. *EUA*

Problematisk: Jusstudent Jenny Eggen Halvorsen fikk høre at for mange C-er kan bli problematisk.

Jeg har egentlig ikke noe behov for å vite hva andre har fått, og andre har egentlig heller ikke noe med hva jeg fikk heller

Jenny Eggen Halvorsen, jusstudent

Få eksamener

Jusstudent Halvorsen mener at noe av problemet ligger i få og svært tungtveiende eksamener:

– Når du bare har én eksamen i halvåret, og du ikke får de resultatene du ønsker, får det store konsekvenser hvis du ikke treffer på eksamen, sier Halvorsen.

Høgestøl er enig med Halvorsen i at få eksamener gjør at det legges større press på et lite vurderingsgrunnlag.

– På jussen er det få eksamener og lite variasjon i eksamensformene, sier Høgestøl.

Hun mener at eksamen kun gir ett inntrykk av hvordan kandidaten er som student og kommende rettsviter.

– Det er viktig å forstå hva karakterer gir en indikasjon på. I andre fag er det kanskje et større inntrykk av at karakterer er en del av bildet, men ikke hele, fortsetter Høgestøl.

Press fra arbeidstakere

Høgestøl har forståelse for at det er stor konkurranse etter de mest attraktive stillingene og arbeidsplassene. Samtidig mener Høgestøl at UiO har et ansvar.

– Bedrifter må jo rekruttere ut i fra det de vil. Det er deres privilegium, men UiO må formidle at C ikke er en dårlig karakter, sier førsteamanuensis.

Høgestøl legger til at man ikke er ferdig utviklet som jurist etter utdanningen, og at man ikke legger like stor vekt på karakterene senere i karrieren som i starten.

– Det er mange som tenker at man trenger kremjobben når man er ferdig. Likevel vil de aller fleste av oss være innovent ganske mange forskjellige steder før man finner det man synes er spennende.

Faglig styrke veier tungt

Universitas har snakket med Anniken Wichstrøm Flinder, HR-manager hos Kvale, og Geir Sviggum, partner i Wikborg Rein, om hva de fokuserer når de ansetter nyutdannede. Kvale og Wikborg Rein er begge forretningsjuridiske advokatfirmaer med hovedkontor i Oslo.

Wichstrøm Flinder opplyser at hvilke ansettelsesprosesser de har, varierer etter hvor mange søkere og hva slags type stilling de utlyser.

– Hvis det er to hundre søkere til en stilling, er vi nødt til å bruke noen parametere til å sortere søknadsbunken. Det kan i mange tilfeller være karakterer, men vi ser også på verv, erfaringer, studentjobber og liknende.

Wichstrøm Flinder sier at hun personlig er opptatt av mennesket. Hun understreker at kjemi og personlighet hos søkeren er viktig for å få et fungerende team.

– Jeg har sett mange eksempler av folk med god erfaring, og ikke fullt så gode karakterer som vil gjøre en bra jobb og passe inn hos oss.

I spørsmål om hvor mange C-er som er greit å ha på vitnemålet, svarer HR-manageren at det ikke er så farlig.

– Hvis du har sjørett som fag derimot, er det fint å ha en god karakter, siden det er et av våre fagfelt, legger Wichstrøm Flinder til.

Nødt til å sortere søkere

Sviggum oppgir at det er viktig for dem i Wikborg Rein å bruke tid på å bli kjent med folk. De ser blant annet etter om kandidatene passer inn sosialt og faglig internt, og om de egner seg i advokatroller eksternt mot deres kunder.

– Det er ikke tvil om at dokumenterte akademiske ferdigheter, oftest representert ved karakterer, er viktig for oss. Karakterer er nok viktigere i juss-verden enn de fleste andre bransjer, konstaterer Sviggum.

Det prestasjonsbaserte systemet bidrar til at hvem som helst kan lykkes, mener Sviggum, uten hensyn til hvor man kommer fra eller andre faktorer som er knyttet til din evne å prestere. Han sier at dette både har positive og negative sider.

– Skyggesiden av dette karakterfokusert er at man vil kunne opp-

leve stor grad av press i studiehverdagen.

På spørsmål om hvor mange C-er det er greit å ha på karakterkortet, sier Sviggum at det ikke er noen «absolutter». I Wikborg Rein fokuseres det i liten grad på minimumskrav til karakterer, men snarere en totalvurdering av hvilken kandidat som anses best egnet.

– Når det er sagt, er vi heldige at mange har lyst til å jobbe hos oss. Det i seg selv gjør at konkurransen blir tøff og at gjennomsnittlig karakternivå hos oss blir høyt, sier Sviggum.

I likhet med Kvale sier Sviggum at det tjener deg godt dersom du er faglig sterk i fagene de mener er mest relevant hos dem.

– Som nyutdannet er man i større grad et ubeskrevet blad når det gjelder erfaring og kompetanse. Da er karakterene viktigere enn senere i karrieren, sier Sviggum.

universitas@universitas.no

Vi må som læringsinstitusjon ta ansvar for å forklare potensielle arbeidsgivere at C ikke er en dårlig karakter

Sofie Høgestøl, Førsteamanuensis ved UiO

ÉN AV TRE STUDENTER LAR VÆRE Å SI SIN MENING:

Konservative Markus (22) ble presset ut av studentorganisasjon

Mot strømmen: UiO-student Markus Yuki Nishimura (22) har over tid lært å stå i stormen som kan oppstå rundt egne meninger: – Jeg lærte tidlig at det å få kritikk ikke er verdens undergang.

Ord dreper ikke, mener noen, men kan et hardt ordskifte likevel sette ytringsfriheten i akademia og hos Oslo-studentene under press?

Ytringsfrihet

tekst Aurora Archer og Carl Anders Brynildsen
foto Tuva Skare og Sara Aarøen Lien

«Så en gjeng 'konservative' studenter 'diskuterer' med høyrevridde foredragsholdere, sender kvinnene på sykurs og har sannsynligvis en overdrevent sterk tro på egen fortreffelighet. Tro meg, FAKS, når jeg sier at 'vennskap' ikke er min første tanke. Stryknin i pilsen derimot...»

Dette er en twitrers mening om Faks, Foreningen for Alle Konservative Studenter. Stryknin er en plantegift.

Filosofistudent Eskil Rørmark (23) er nestleder i Oslo-grenen av den smått kontroversielle studentforeningen. Han sier meldingen

ikke går nevneverdig inn på ham, men at den ligger i grenseland for hva man bør tåle.

– Jeg er veldig sterkt for ytringsfrihet, men implisitte trusler er langt forbi grensen til saklighet.

Ytringsangst

Et hardt ordskifte kan være en av grunnene til at studenter unngår å ytre seg. Ifølge en fersk undersøkelse utført av Sentio på vegne av Universitas og Norsk studentorganisasjon (NSO), har 36 prosent av studenter latt være å dele sine meninger i studiesammenheng, i frykt for negative reaksjoner.

14. mars kom også tall fra Fritt ords monitorprosjekt om status for ytringsfriheten i Norge. Den viser at halvparten av forskerne som er blitt spurt har begrenset formidlingen av egen forskning.

Frykt for hets nevnes som en av grunnene. Undersøkelsen viser også at norske akademikere innenfor samfunnsforskning og humaniora har en politisk slagside mot venstre.

Dette er en tendens vi også finner blant studenter. I fjor høst kunne Universitas meddele at én av tre studenter ville ha stemt SV eller Rødt. Hva gjør et tilsynelatende politisk venstreorientert miljø med debattklimaet blant studentene?

Universitas har spurt en samfunnsforsker, en studentleder og to konservative studenter om deres refleksjoner.

Sticks and stones may break my bones, but words will never hurt me

Markus Yuki Nishimura, student ved UiO

Etterlyser mer forskning

Johannes Due Enstad ved Institutt for samfunnsforskning forsker blant annet på ytringsfrihet i akademia. Han har sammen med kollega Kjersti Thorbjørnsrud studert politisk tilhørighet blant akademikere innenfor samfunnsforskning og humaniora. Resultatene viser en tydelig venstreorientering blant respondentene.

Enstad tror de fleste akademikere, uavhengig av politisk tilhørighet, gjør sitt beste for å være gode faglige rollemodeller, samt trene studentene opp i kritisk, selvstendig tenkning.

«Men hvis studenter med en mer konservativ orientering aldri eller nesten aldri møter forelesere som appellerer til deres måte å se verden på, kan det tenkes at de velger seg vekk fra akademia i større grad enn de ellers ville gjort», skriver Enstad i en e-post til Universitas.

– Er det ikke naturlig at de som interesserer seg for

Faks

+ Står for Foreningen for alle konservative studenter

+ Formålet med Faks er i følge foreningens egen nettside å «etablere et alternativ til politisk korrekthet ved høyere utdannelse sinstitusjoner i Norge», samt være en «partipolitisk uavhengig, landsdekkende forening som samler alle typer konservative».

Kilde: faks.no

samfunnsforskning – og gjerne er opptatt av temaer som ulikhet og diskriminering – velger seg et politisk system som forsøker å svare på dette?

«Jo. Vi sier ikke, og vi mener ikke, at det er noe galt med progressive verdier eller forskning som er drevet av et slikt engasjement. Men vi tror samfunnsvitenskapelig og humanistisk forskning kunne hatt godt av at perspektiver

forankret i begge sider av det ideologiske spekteret, i større grad ble brynet mot hverandre.»

Hva man rent praktisk kan gjøre for å løse dette, er ikke Enstad sikker på, men han håper at studien hans kan bidra til mer kunnskap om temaet.

«Det finnes nok ingen *quick fix*. Kvotering basert på politisk ideologi er åpenbart ikke aktuelt. Men jeg tror bevisstgjøring og kunnskap om problemstillingen kan ha noe å si, og mer forskning på de mulige konsekvensene av en slik slagside vil være nyttig.»

Country-mentalitet

Blant studentene mot strømmen er robotikk-studenten Markus Yuki Nishimura (22). Hans oppvekst i Japan og på den amerikanske landsbygda har preget hans politiske ståsted.

– Tidlig lærte jeg at det å få kritikk ikke er verdens undergang. Det er en del av country-mentaliteten: «Sticks and stones may break my bones, but words will never hurt me».

Jeg er veldig sterkt for ytringsfrihet, men implisitte trusler er langt forbi grensen til saklighet

Eskil Rørmark, nestleder i Faks Oslo

Selv om Nishimura ikke er politisk aktiv, har han merket en del reaksjoner på sine politiske holdninger fra andre studenter.

– Når folk hører ordet «konservativ», assosierer de det med høyreekstremisme, noe konservativt ikke betyr i det hele tatt. Bare fordi jeg ikke er helt på «riktig» side, blir jeg raskt stemplet med ord jeg ikke kjenner meg igjen i. Det blir en oss-mot-dem-mentalitet.

Nishimura sier at han ikke er overrasket over resultatene fra den ferske undersøkelsen. Han sier han til tider opplever nysgjerrighet rundt holdningene sine. Da har han ingen intensjoner om å skjule eller moderere synspunktene sine. Likevel oppsøker han ikke aktivt plattformer for politisk dis-

kusjon, og tar ikke opp tema han vet kan være støtende.

– Man vil jo unngå konflikt. Det er rasjonelt.

På spørsmål om folk i dag er blitt for hårsåre, kommer et avsluttende «ja, absolutt».

– Folk må tåle å få kritikk dersom de tar opp sensitive politiske tema. Hvis man ikke lærer seg å tåle kritikk, kommer man ingen vei, mener Nishimura.

Presset ut

Selv om 22-åringen ikke ser på negative reaksjoner i møte med sine ytringer som skadelige i seg selv, har han opplevd inngripende konsekvenser av å formidle sine politiske syn.

Etter å ha publisert et Instagram-innlegg med politisk innhold, ble Nishimura ifølge ham selv «sterkt oppfordret» til å trekke seg fra et administrativt verv i en studentorganisasjon, en studentorganisasjon som ifølge Nishimura skulle være politisk uavhengig.

– Det var et innlegg til støtte for Israel som de ikke var komfortable med, og jeg ble bedt om å trekke meg fra vervet.

Nishimura tror studentorganisasjonen fryktet at innlegget kunne få konsekvenser for finansieringen til organisasjonen, som er avhengig av innsamlingsaksjoner og donasjoner.

Han sier videre at han fulgte oppfordringen, og trakk seg fra vervet. Likevel endte han opp med å komme tilbake til vervet etter et ønske fra organisasjonen. Begge parter har senere signert en avtale om å ikke uttale seg offentlig om saken. Studentorganisasjonen er derfor ikke navngitt.

Opp av asken, ned i søpla

Heller ikke Eskil Rørmark i Faks Oslo, som opplevde å få truende direktemeldinger på Twitter, er overrasket over at 36 prosent av studentene opplever frykt for å si meningene sine.

– Vi er inne i et debattklima med kanselleringskultur og slikt hvor det å si noe feil kan få store konsekvenser. Jeg mistenker jo at de 36 prosentene i stor grad er folk som nærmer seg mer mot konservative eller liberalkonservative holdninger.

I tillegg til den tidligere nevnte Twitter-meldingen, mener Faks at de har blitt utsatt for sabotasje. I forbindelse med et ifølge Faks «lite kontroversielt» arrangement ble det hengt opp plakater på Blin-

Uavhengig av politisk tilhørighet er det viktig at man får stemmen sin hørt, og at det er rom for en saklig og fornuftig debatt

Tuva Todnem Lund, leder i Norsk studentorganisasjon

dern.

– Når vi så kom tilbake så vi at noen hadde vært der og revet ned plakater på flere av de aktuelle stedene, sier Rørmark.

Også organisasjonens tidsskrift, «Fønix – opp av asken» mener Faks at har blitt spolert.

– Fønix er gratis og lett tilgjengelig for alle rundt omkring på Blindern, og da er det naturligvis trist at man finner en hel bunke som noen har kastet i søpla.

Rørmark sier det ikke preger verken han eller foreningen mye, men at det er «irriterende».

– Det er jo kjipt at man bruker tid og penger på å designe og trykke plakater, og gi ut et tidsskrift, og så kommer det noen og river det ned og ødelegger.

– Hvorfor tror du Faks vekker så sterke reaksjoner?

– Faks har ingen overordnet

politisk plattform, men konservativt assosieres jo ofte med at man kanskje er kritisk til innvandring. Noen er også kritiske til LHBT-saker og homofilt ekteskap. Dette er jo ting mange ikke liker.

Mer åpenhet og diskusjon

– Uavhengig av politisk tilhørighet er det viktig at man får stemmen sin hørt, og at det er rom for en saklig og fornuftig debatt. Vi jobber aktivt for at studentene skal ha et fritt og åpent ytringsklima.

Det sier Tuva Todnem Lund, leder i Norsk studentorganisasjon (NSO), når hun får høre om de to studentenes erfaringer.

NSO har vært med i Kierulfutvalget, et utvalg som gransker ytringsfrihet i academia. Her har de, ifølge dem, jobbet for at studentene skal inn i lovteksten om akademisk frihet. Rap-

porten skulle være levert mandag, men har blitt forsinket på grunn av sykdom. Den nye datoen er onsdag 30. mars, skriver Universitetsavisa.

Om studien som viser at 36 prosent av studentene har latt være å dele sine meninger, sier Todnem Lund følgende:

– Dette er et altfor høyt tall, sånn skal det helt åpenbart ikke være.

Lund mener universitetene må være bevisst sin rolle som en tilrettelegger for godt ytringsklima.

– Samtidig tenker jeg at historien har vist hvordan studentstemmen er utrolig viktig, og at universitetene ikke klarer å ta denne jobben alene. Derfor er det viktig å også kjempe for studentenes ytringsfrihet på et politisk plan.

universitas@universitas.no

Konservativ: Eskil Rørmark (23) i Faks mener organisasjonen har blitt utsatt for sabotasje.

Har du latt være å dele dine meninger med medstudenter, andre ved studiestedet eller praksissted, av frykt for negative reaksjoner?

+ 36 % svarte ja

+ 55 % svarte nei

+ 9 % svarte vet ikke

+ Undersøkelsen er gjennomført av Sentio på vegne av NSO og Universitas, høsten 2021.

+ 981 studenter deltok i undersøkelsen.

+ Undersøkelsen har en feilmargen mellom 1,9 og 3,1 prosentpoeng.

Brukte 850 kroner på bøker som ikke var pensum

Krøll: Elise Moen Amundsen (23) reagerer på det hun mener er unødvendig mye pensumkrøll i historiefaget hun tar dette semesteret.

Studentene som gikk for pensumpakken i historiefaget, måtte punge ut med mer enn de hadde trengt. Instituttlederen beklager feilen.

Pensum

tekst Armann Kippersund
foto Mina Brynildsen Ræge

Å kjøpe pensumpakker på Akademika pleier å føre til at du kjøper den obligatoriske litteraturen i et gitt emne. Det var ikke tilfellet for Elise Moen Amundsen (23) og flere av hennes medstudenter ved semesterstart.

Hun tar emnet HIS1410INTER – Nyere historie fra ca. 1800 til vår tid for Internasjonale studier. To bøker om norsk historie var inkludert i pakken hun gikk til innkjøp av.

Senere ble det gjort klart at disse bøkene var såkalt tilleggslitteratur, altså *ikke* obligatorisk pensum. Bøkene det er snakk om er «Sosialdemokratiets tidsalder: Norge og Sverige i det 20. århundre» av Francis Sejersted og «Norsk historie 1814–1905: å bygge ein stat og skape ein nasjon» av Jan Eivind Myhre. Sistnevnte er tidligere historiefagprofessor ved UiO.

– Jeg føler at pensumrot er en kjent problematikk. Jeg har hørt om flere som har opplevd lignende opp gjennom, sier Amundsen.

– Dette er kanskje ikke like avgjørende for alle, men for noen vil jo disse bøkene både sørge for

mindre plass på det elleve kvadratmeters rommet samt et hakk i økonomien. Den ene boka var også hardback, altså ganske dyr, fortsetter hun.

Fisk på stanga

Amundsen bemerker at professorene så langt har vært lite imøtekommende i prosessen med refusjon.

– På Canvas fikk vi først beskjed om at vi kunne få refusjon hvis vi la ved kvitteringen og kom innom et kontor til en bestemt tid. Tilfeldigvis var det også samtidig som obligatorisk oppmøte i samme emne, sier hun.

Senere ble det også mulig for studentene å oppsøke Akademika direkte, men heller ikke denne løsningen var optimal, ifølge Amundsen:

– Ikke bare er det veldig få som har tatt vare på en kvittering i to, snart tre måneder – boka skal også være ubrukt. Jeg synes det er unødvendig at det skal være så mye rot.

Ifølge Amundsen er tilleggslitteraturen fortsatt oppført som obligatorisk på UiOs digitale løsning for pensumoversikter Leganto.

– Tilleggslitteraturen skal også ha stått som obligatorisk for de som tok emnet forrige semester. De har da solgt dette videre som obligatoriske pensumbøker, fordi det ikke ble oppklart for dem at dette var feil, sier Amundsen.

– Saken er egentlig løst

Instituttleder ved Institutt for arkeologi, konservering og historie (IAKH), Jon Vidar Sigurdsson, kan ikke svare på hvorfor den di-

gitale pensumoversikten ikke er endret.

– Vi ble gjort oppmerksomme på pensumproblemen når en av studentene spurte om det stemte at bøkene om norsk historie i pakken solgt på Akademika, virkelig var obligatoriske, sier han.

Sigurdsson bekrefter at refusjonsløsningene som Amundsen nevner er blitt satt i verk, stemmer.

– Studentene fikk tilbud om å komme innom et kontor for refusjon av bøkene, og nå skal det også være lagt ved et refusjonsskjema i Canvas. Vi har i tillegg vært i kontakt med Akademika, slik at det nå er mulig å refundere bøkene der øg.

Han vedkjenner at de ikke har tall på hvor mange som har benyttet seg av refusjonsmulighetene, men mener at løsningen skal ha

vært imøtekommende.

– Det meste rundt denne saken har vi egentlig løst opp i nå. Men vi beklager likevel til studentene for hendelsen.

Sigurdsson understreker at hendelsen skyldes misforståelse mellom de forskjellige leddene i pensumfremstillingen.

For noen vil jo disse bøkene sørge for et hakk i økonomien

Elise Moen Amundsen (23), UiO-student

Videre forklarer han at hele IAKH er ansvarlig for utviklingen av pensum, og at feilen fant sted innad i instituttet.

– Det skal ha skjedd lignende ved forrige semester, hvorfor opp-

daget dere ikke feilen tidligere?

– Dette har ikke vært noen sak før nå, og vi vil sørge for at dette ikke gjentar seg.

På e-post svarer Sigurdsson på hvorvidt det kan være en interessekonflikt med boken av Jan Eivind Myhre, og hvorfor boken *ikke* er obligatorisk, men har vært oppført som dette.

«INTER-studentene følger felles forelesninger der norsk historie inngår. Norske eksempler brukes også for å belyse den internasjonale utviklingen. Boka av Myhre er anbefalt, *ikke* obligatorisk. Han er tidligere ansatt, og boka er en del av Samlagets Norgeshistorie, og er oppfattet som den beste læreboken i norsk historie i denne perioden.»

Eli Gerhardsen, kjedeleder ved Akademika, kan også oppklare for Universitas på e-post at Akademika fikk pensumlistene fra IAKH den 26. oktober 2021. Videre fikk de melding om en feil i disse listene 8. mars 2022, og rettet straks opp i dette. I tillegg skal de refundere feilkjøpte bøker, så sant de er ubrukte. Videre skal studieveileder ha informert studentene om tilbudet.

Amundsen og flere medstudenter synes ordningen fra ledelsen er utilstrekkelig, og har nå engasjert læringsassistent på emnet Sarah Lilleberg i pensumproblematikken, samt andre saker som omfatter blant annet obligatorisk oppmøte og uklare ledelse. Møtet skal finne sted mellom studenter og studentassistenter i uke 13.

universitas@universitas.no

Trangt: Mange bøker og altfor liten plass.

Studiestøtte til ukrainere, russere og hviterussere i Norge

I samtale: Leder i Ukrainisk studentunion Yelyzateva Dovhinka, rektor ved Universitetet i Oslo Svein Stølen, høyere utdanningsminister Ola Borten Moe og ukrainsk student Olexandra Dorichenko i samtale på Universitetsbiblioteket på Blindern.

Slik fungerer ordningen

- + Studenter ved universiteter, høyskoler og ph.d.-studenter fra Ukraina, Russland og Hviterussland kan få støtte.
- + Disse må selv ha finansiert studieoppholdet og mistet tilgang til finansieringen sin på grunn av krigen.
- + Ordningen omfatter ikke studenter med ukrainsk, russisk eller hviterussisk statsborgerskap som har vanlige rettigheter gjennom Lånekassen.
- + Studentene kan få opptil 11.500 kr per måned.
- + Ph.d.-studentene kan få opptil 21.000 kr per måned.
- + Summene baserer seg på hva norske studenter har krav på fra Lånekassen.
- + Ordningen vil gjelde fra 1. mars 2022 frem til august 2022.
- + De aktuelle studentene skal få informasjon fra sitt eget lærested og søke gjennom lærestedet.
- + Senere vil det komme nye løsninger for høstsemesteret.

Norsk-russiske forskningsmidler omgjøres til pengestøtte til ukrainske, russiske og hviterussiske studenter i Norge.

Krigen i Ukraina

tekst og foto Sofie Kristine Flydal

Det meldte Regjeringen i en pressemelding lørdag 19. mars. Støtten skal gis til studenter fra de tre landene som ikke allerede får støtte av Lånekassen, og som har mistet tilgang til finansieringen sin grunnet krigen.

Dagen før møtte forsknings- og høyere utdanningsminister Ola Borten Moe og rektor ved Universitetet i Oslo (UiO) Svein Stølen to ukrainske studenter for å høre om deres situasjon og snakke om ordningen.

– Vi har fått enormt med støtte, sier Yelyzateva Dovhinka til Universitas.

Hun er leder i Ukrainisk studentunion i Oslo. Olexandra Dorichenko er medlem i samme forening. De er begge takknemlige for hvordan både universitetet og staten har ivaretatt dem siden krigen begynte.

Ordningen vil gi studentene som fyller kravene til støtte etter den satsen norske studenter allerede får fra Lånekassen, fra mars ut august. Dette tilsvarer opptil 11.500 kr per måned for vanlige studenter, og opptil 21.000 kr per

måned for doktorgradsstudenter.

Flyktningstrømmen

Under samtalen blir det mye snakk om flyktningstrømmen som er på vei inn i landet. Statsråden understreker at ukrainske studenter i Norge kan være en viktig ressurs for de ukrainerne som vil ankomme Norge i tiden fremover.

– Vi har allerede anslått at det er 30.000–35.000, og forbereder oss på opp til 100.000.

Han tror at de som kommer kan være en ressurs for det norske samfunnet, da Ukraina har en godt utdannet befolkning.

– Det er en befolkning som ut ifra de tallene vi har, er mer utdannet enn vår egen. Så det er jo selvsagt en ressurs.

Borten Moe mener det er viktig å få slutt flyktningene inn i det norske samfunnet så fort som mulig.

– Det er en fordel for de som kommer, og også en fordel for oss.

Ønsker å hjelpe

– Vi kommer helt sikkert til å trenge mange flere som behersker ukrainsk, sier Borten Moe.

Dorichenko forteller i et inter-

vju med Universitas at de ønsker å hjelpe de ukrainske studentene som flykter til Norge.

– Jeg tror vi kan hjelpe studenter eller akademiske ansatte som kommer hit, fordi vi kjenner systemet, sier hun.

Under samtalen med statsråden forteller Dorichenko om sine egne bekymringer. Foreldrene hennes er på vei mot den polske grensen fra Kyiv, og bestevennen hennes er igjen i hovedstaden.

– Han er redd for seg selv, familien sin. Og jeg er redd for ham og at noe skal skje med ham, sier hun til Universitas etter samtalen.

Dovhinka understreker at det er flere som har følt på store påkjenninger blant de omtrent 37 ukrainske studentene som er med i Ukrainisk studentunion.

– De fikk tilgang til psykisk hjelp. Det var et viktig poeng for oss.

Til Universitas forteller hun at det generelt har vært lett å få hjelp.

– Noen ting måtte vi først tenke ut at vi trengte, og så spørre om det. Men noen ting ble vi spurt om uten at vi engang hadde tenkt over det ennå.

Borten Moe forteller til Universitas at de som allerede studerer i Norge, og flyktningene som kommer, skal få den psykiske støtten de trenger gjennom det norske helsesystemet.

– Nå har samskipnadene trådd

til på veldig kort varsel. Så vil det være sånn at etterhvert som man blir bosatt, så har man fulle rettigheter til tilgang på kommunehelsetjenester som alle andre. Det er de systemene som må håndtere det.

Borten Moe forteller at den økonomiske støtten er viktig, fordi det er store økonomiske usikkerheter for studentene grunnet det som skjer i hjemlandene.

Vi har fått enormt med støtte

Yelyzateva Dovhinka, leder for Ukrainisk studentunion

– De ordinære ordningene som gjaldt for en måned siden er ikke sikkert at gjelder nå lenger. For russere og hviterussere er det innført masse sanksjoner som blant annet gjør det vanskelig å overføre penger og finansiering. Det gjør at det er et behov for sikkerhet for de som ikke har sikret seg på annet vis. Midler til livsopphold frem til sommeren. Det er det vi nå gjør med denne ordningen.

Statsråden understreker at det er helt riktig å gi støtte også til hviterussiske og russiske studenter.

– Det russiske og det hviterussiske folk er jo våre naboer de og, og våre venner. Det er regimet som har gått til krig, ikke den russiske sivilbefolkningen. Det er ikke noen grunn til å straffe dem.

Hvor kommer pengene fra?

I 2022 var det satt av 12 millioner kroner som skulle gå til forskningssamarbeid med stormakten. Disse vil nå bli brukt til støtteordningen i stedet.

– De [midlene, journ.anm.] kommer fra blant annet det som har blitt brukt på norsk-russisk forskningsarbeid. Det skal vi åpenbart ikke holde på med. Da bruker vi det her i stedet for. Det er en fornuftig bruk av midlene gitt den situasjonen vi er i.

– Hva skjer med ordningen hvis krigen tar slutt?

– Det vil nok bli videreført nå. Det varer frem til sommeren, og det behovet tror jeg vi kan slå fast at er der uansett. Men det er ingen av oss som vet om vi får en kort avslutning på krigen, eller om det tar lang tid. Vi vet heller ikke noen ting om det totale antall mennesker som kommer til Norge. Det må vi bare se hvordan går.

Lærestedene må selv informere de aktuelle studentene om ordningen, som da må søke via sin læreinstitusjon.

universitas@universitas.no

DJ, FESTER, EVENTER OG LEILIGHETER PÅ ETT OG SAMME STED: – Det blir Norges største

Møteplass: – Håpet er at de her kan danne et nettverk og føle at det er noen på huset til enhver tid. Det blir som et stort kollektiv hvor du kan føle deg hjemme, sier daglig leder i Dead Poets Bjørg Sabrin Timraz.

Ingen barmhjertige samaritaner: Rudolf Reim og Bjørg Sabrin Timraz i We Come In Peace. – Vi gjør ikke dette for å tape penger, sier Reim.

Konseptet er inspirert av filmen «Dead Poets Society»

Rudolf Reim, styreformann og kreativ leder i We Come In Peace

Her er det mer enn lov å feste, men om du skal bli med på det som skjer bak lukkede dører, må du bli betalende klubbmedlem.

Leiemarkedet

tekst Alida de Lange D'Agostino
foto Aurora Ytreberg Meløe

Nesten 200 studenter og unge kan flytte inn i en stor bygård i Storgata over sommeren, dersom alt går etter planen til Rudolf Reim, styreformann og kreativ leder i selskapet We Come In Peace.

– Dette har endt opp med å bli det mest ambisiøse prosjektet vi har laget.

Selskapet eier 12 restauranter og barer i Oslo. Nå lanserer de konseptet «Dead Poets»: En bygård med totalt 159 rom fordelt på 35 leilighetskollektiv, 35 studioleiligheter, en lounge, en bar, en kafé og en «bookshop». For å bruke fasilitetene må man enten bo der eller være betalende klubbmedlem. Det skal markedsføres til studenter, men hvem som helst kan søke om å flytte inn.

– Da vi lagde konseptet var det studentutfordringene vi tenkte på. Som å flytte til nye steder, skape nye nettverk og finne nye venner. Men du får ikke komme fremst i køen bare fordi du er student. Vi vil ikke ekskludere noen, sier Reim.

Han tviler likevel på at noen på hans al-

der vil ønske å søke seg inn i et slikt bofellesskap.

– Kan dere forklare hva Dead Poets er?

– Konseptet er inspirert av filmen «Dead Poets Society», som handler om alt i livet utover det å studere. Kunst, musikk, poesi og så videre. Vi vil lage et fellesskap og en klubb som kan fylles med innhold som målgruppen selv skaper, sier han.

Bjørg Sabrin Timraz, daglig leder for Dead Poets, mener det er behov for flere gode møteplasser og tilbud for unge. Hun tror at de som bor i studentboliger ikke kjenner på en stor grad av fellesskap.

– Forskning viser at det er høy ensomhet blant unge og studenter i Norge. Håpet er at de her kan danne et nettverk og føle at det er noen på huset til enhver tid. Det blir som et stort kollektiv hvor du kan føle deg hjemme, sier hun.

Konkurransedyktige priser

Dersom man skal besøke noen som bor i bygården, er man ikke nødt til å være betalende medlem. Fellesarealet er derimot kun for medlemmer og beboere. Reim ønsker å legge til rette for at bygården blir et kult sted å være, og vil stille med DJ-er, konserter, bil-

e kollektiv

FOTO: WE COME IN PEACE

lig mat og drikke, med mer.

– Foreløpig har vi tenkt at medlemsprisen skal være 199 kroner i måneden. Det er ikke et veldig høyt beløp i måneden hvis du vil bruke huset og være en del av det. De vi snakket med da vi gjorde research, mener det er rimelig, sier Reim.

Rammene for medlemskapet er fortsatt under arbeid. Planen er at det skal inkludere eventer, fester, tilgang til huset og ubegrenset kaffe og te.

– Det er mange som sitter på kafeer og studerer. Der koster det kanskje 45 kroner for en kopp kaffe. Det kan fort bli dyrt.

Beboerne får klubbmedlemskap inkludert i leieprisen. Leien vil ligge på mellom 6750 og 9000 kroner i måneden for et vanlig rom. Prisen for en studioleilighet ligger på mellom 10.000 og 13.000 kroner.

– Det vi kan si er at rommene ikke er store. Derfor har vi prøvd å lage dem effektive med et hyggelig design. Og så blir det gode fellesarealer både i hvert kollektiv i tillegg til bygget ellers, sier Reim.

Han mener prisene er konkur-

ransedyktige.

– Da vi begynte med prosjektet fryktet vi at det skulle bli for dyrt, men nå har vi landet på priser som vi tror kan forsvares.

Ikke barmhjertige samaritanere
Reim mener det er et voksende problem at unge sliter med å finne et rimelig sted å bo.

– Vi lever i et brennhett boligmarked. Det klarer ikke vi alene å gjøre noe med. Vi prøver ikke å være barmhjertige samaritanere som putter hundrevis av millioner kroner fra egen lomme i et konsept bare for å gi det til ungdommen.

Dead Poets har ingen andre investorer enn We Come In Peace. Reim mener det er bra at de ikke har noen som presser dem til å tjene penger.

– Vi gjør ikke dette for å tape penger. Men vi tenker at det er en langsiktig satsing, og vi har ikke planer om å tjene mest mulig på kort tid.

Han tror det vil ta lang tid å tjene tilbake på investeringen, men håper at prosjektet blir økonomisk bærekraftig allerede fra dørene åpner i august 2022.

– Hvem konkurrerer dere med? Utelivet, boligmarkedet, SiO?

– Vi konkurrerer nok med flere ulike aktører, men det er ikke så viktig for oss å si at vi vil utkonkurrere SiO, for eksempel. Det er jo så mange som ikke får plass noen steder. Vi tenker det er en bra ting å komme med flere tilbud, sier Reim.

Daglig leder Timraz tror de i all hovedsak konkurrerer med andre møteplasser, men at konkurransen ikke er så hard.

– Det er ekstremt få gode tilbud for unge, som utesteder og barer. Jeg tror mange gode utesteder i Oslo har 23- eller 25-årsgrense.

Drømmen er å ekspandere

I dag er bygården i Storgata 37 en travel byggeplass. Ifølge Reim og Timraz er huseier klar for at mange festlystne ungdommer snart inntar bygården. Selv om Reim omtaler prosjektet som det mest ambisiøse han og selskapet har gjort hittil, tør han å drømme enda større.

– Vi vil gjerne finne flere bygårder i Oslo, og så kanskje på sikt bygge ut i alle de andre storbyene der det er mange studenter i Norge.

Den store drømmen er å til slutt ekspandere til resten av verden.

– Kanskje et hus i Barcelona og Berlin. Og hvis du er medlem i Norge, så kan du besøke husene hvis du er på ferie andre steder i verden. Så treffer du likesinnede der, sier han og legger til:

– Det er da det virkelig blir spennende med et slikt konsept.

universitas@universitas.no

AKTIVITETER

AVIS

EVENT.

TEATER

Tilbudsguiden

HUDDPLEIE

KINO

TILBUDSGUIDEN

FOR STUDENTER I OSLO

KULTUR

LEGE

MUSEUM

PSYKOLOG

TANNLEGE

TILBUDSGUIDEN

GODE TILBUD TIL STUDENTER I OSLO

Har du talent for å takle toppledere?

Som konsulent i Corporate Communications (CC) blir du slengt ut på dypt vann. Du skal gi råd og finne løsninger som kan få store konsekvenser for eiere, ansatte og samfunnet.

Du må tåle å prestere og tenke sjæl. Samtidig får du full støtte av en sterk kultur som vil deg vel. Som konsulent søker vi deg som har ambisjon om å bli medeier i selskapet i løpet av seks til åtte år, men som nå er ferdig med studier eller i starten av arbeidslivet.

SÅNN FUNGERER VÅR KULTUR

Lagspill

Du er en god kollega, viser dugnadsånd og spiller andre gode.

Fleksibilitet

Du kan jobbe når og hvor du vil så lenger du er tilgjengelig. Men vi lærer best og har det gøy når vi er sammen på kontoret.

Ikke bruk og kast

I en bransje som ellers preges av mye gjennomtrekk, har vi evigheten som perspektiv når vi ansetter deg. Og vi er så sikre på at du blir at vi verken har prøvetid eller konkurranseklausuler ved oppsigelse.

Resultater, ikke timer

Utslitte rådgivere er ikke gode rådgivere. Vi er mest opptatt av resultatene du skaper, ikke antall timer som legges ned.

Kompensasjon

Du er en del av det beste laget i bransjen, og det skal gjenspeiles i lønnen. Over halvparten av våre medarbeidere er medeiere, og vi har en rettferdig og transparent kompensasjonsordning som belønner innsats og resultater.

Balanse og familie

Du er et helt menneske med et liv utenom jobben. I CC setter vi familien høyt, og vi ønsker å møte og inkludere familien din.

Samvær

I en hektisk hverdag på farten har vi faste sosiale aktiviteter. På våren reiser vi på inspirasjonstur utenlands, for å lære av andre byråer og bransjer. På høsten har vi internt kickoff i Norge.

Oppdatering og inspirasjon

Vi holder oss faglig oppdatert. Alle i CC oppfordres til å bruke tid på kompetansehevende tiltak og kan få dekket kostnadene til dette.

Dette er Anna. Hun startet som konsulent høsten 2021. Anna har bakgrunn fra Norges Handelshøyskole og Sopra Steria. Nå trenger Anna gode kolleger, gjerne med bakgrunn fra ungdomsorganisasjoner, studentavis eller studentpolitikk.

Send søknad på inntil én side og CV til managing partner Kaia Tetlie på rekruttering@corpcom.no. Frist 15. april.

Les mer om oss på corpcom.no

FJERNING AV GIFTIG STOFF SATT PÅ PAUSE: Studentleder reagerer på manglende informasjon

Lite informert: Leder for Biovitenskapelig fagutvalg Madicken Bildsten (23) sier det ikke føles utrygt på Kristine Bonnevis hus, men etterspør mer informasjon fra universitetet.

Kristine Bonnevis hus måtte stenges tvert etter funn av giftig asbeststøv hus for et år siden. Nå er det åpent igjen, selv om fremkomsten vedvarer.

Asbest

tekst Paula Simonsen
foto Tuva Skare

Asbest er et giftig stoff som er svært helsefarlig hvis man puster inn for store mengder, og noe som er svært utbredt på Blindern. Det er totalt 41 hus med asbestholdig materiale av de 97 husene UiO disponerer, ifølge Eiendomsavdelingen.

Blant dem er realfagsbygget Kristine Bonnevis hus, som ligger på Nedre Blindern.

I flere saker på nettstedet Uniforum kommer det frem at forskergrupper, fast ansatte og stipendiater ble forsinket i sitt arbeid langt utover høsten 2021 på grunn av stengte rom og strenge regler for bruk av bygget.

Ett år senere er arbeidet med å sikre bygget fortsatt ikke ferdig, og har blitt satt på pause. Hele bygget er igjen åpent for vanlig aktivitet.

Det reagerer Lars Eggum (61) på. Han er pensjonert elektriker og jobbet ved UiO mellom 1979 og 1997. Han forteller at det har vært et kjent problem for Universitetet i Oslo siden 1980-tallet.

– Første gangen jeg kom borti asbest var på farmasibygningen.

Da var det noen lab-benker som ble knust, sier Eggum.

Arbeidet satt på vent

Asbest ble anerkjent som et farlig stoff i 1985, og rundt denne tiden fant Eggum og hans kolleger asbest i flere bygg på Blindern, forteller han.

Videre gjorde Eggum mye arbeid i Kristine Bonnevis hus, hvor hans avdeling også hadde kontorer.

– Vi testet flere vegger i bygget, og det var brunasbest i alle prøvene, forteller Eggum.

Dette bekreftes av en rapport fra 2003 som tok for seg asbestutbredelsen i bygget, som konkluderte med at det «registreres store mengder asbestholdige materialer» i nesten alle byggekomponenter som ikke er gulv og murvegger.

Han forteller videre blant annet om at det var flere bygg som måtte stenges ned også den gang.

– Men bio-bygget står der den dag i dag med 50.000 kvadratmeter fullt av asbest, hevder Eggum.

Selv om problemet har vært kjent i over 30 år, har fortsatt ikke universitetet fått bukt med det, hevder Eggum.

Fjerning av asbest gjøres ved sanering. Arbeidstilsynet definerer

sanering som å dekke til eller fjerne asbestholdig materiale.

Eiendomsavdelingens direktør John Skogen bekrefter i en e-post at det i dette tilfellet kun blir gjort tildekking og maling for å holde asbeststøvet i sjakk, ikke fjerning av de materialene som inneholder asbest.

«Hovedkonklusjon fra risikovurdering om mulig helseskadelig eksponering ved opphold i bygningen fra mai 2021, er at normal virksomhet vurderes til ikke å medføre særlig asbestrelatert helserisiko for opphold i bygget.»

Han informerer at UiO må gjennomføre en systematisk forsegling av skadede asbestoverflater samt støvsanering i arealene for å sikre at Folkehelseinstituttets anbefaling blir overholdt.

Eiendomsavdelingens tall viser at det så langt har kostet over 20 millioner kroner med sikring etter funn av asbeststøv i Kristine Bonnevis hus i fjor.

«Det videre arbeidet, som blant annet består av rydding, rengjøring, reparasjon, forsegling/maling og testing, har stoppet opp fordi det er en stor og kostbar jobb og vi som offentlig virksomhet må følge regelverket for offentlige anskaffelser og innhente flere tilbud», skriver Skogen.

Studentene føler seg trygge

Leder i Biovitenskapelig fagutvalg Madicken Bildsten (23) sier bachelorstudentene føler seg trygge på huset.

– Det har virket trygt og være der hele tiden. Studentene på bachelor har aldri vært direkte påvirket av det. Vi har bare hørt at det har vært et problem og sett at areal har blitt sanert og pusset opp, sier hun.

Men reglene som er satt på plass gjør det blant annet komplisert å henge opp ting på veggene på fagutvalgets kontor, som også ligger i bygningen.

– Når vi skulle henge opp postkassen eller skiltet til Biovitenskapelig fagutvalg, tok det litt ekstra tid, da man måtte dobbeltsjekke med HMS om det var en vegg man kunne bore i, sier Bildsten.

Hun sier videre at retningslinjene for bruk av bygget nylig er oppdatert til å inkludere forbud mot å henge opp Post-It-lapper eller bruke lærertyggis og teip, men hun tar ikke reglene som tegn på helsefare for brukerne av bygget. Ifølge Bildsten har bachelorstudenter alle sine obligatoriske aktiviteter på bygget, og oppholder seg der mye i studiehverdagen.

Mangel på informasjon

Bildsten synes derimot at det ikke er gitt god informasjon til studentene om arbeidet og asbestfunnene.

– Jeg har fått veldig lite informasjon. Det gikk rykter om hva som pågikk. Men den eneste e-posten vi studenter har fått kom 28. april 2021, og vi har ikke fått vite mer etter det.

Universitas har fått se e-pos-

ten, der det blant annet står at det ikke er funnet farlig høye verdier av asbest. Dette vil også si at det ikke er noe studentene får spesifikk beskjed om før de begynner på studiet og tar i bruk bygget.

I tråd med retningslinjene

Arbeidstilsynets sjefsingeniør Kari Mork skriver i en e-post at det ikke er nødvendig å holde lokaler stengt hvis målingene viser nivåer under FHIs grenseverdi.

«Slik vi forstår er det hos dere blitt boret i asbestholdig vegg ved uhell. Det må kunne forventes at tiltak da gjøres så raskt som mulig for å unngå spredning av støvet», skriver han.

Eksempelvis må man holde hele eller deler av lokalet avstengt eller avsperrert inntil støv er fjernet og kilden forseglet eller fjernet, slik det er blitt gjort i tilfellet på Kristine Bonnevis hus.

«Arbeidsgiver har videre plikt til å informere sine ansatte, inkludert elever som utfører arbeid ved universitetet om resultatet av den risikovurderingen som er gjort. Det anbefales at arbeidsgiver samarbeider med helsepersonell fra bedriftshelsetjenesten for å kunne gi en mest mulig riktig informasjon», skriver Mork.

Instituttleder for biovitenskap ved UiO Arne Klungland ønsket ikke å kommentere saken.

ØKONO

Transport: En student forteller at prisen på månedskort for kollektivtrafikk har økt med 40% på bare en måned.

MI I KRISE

Universitas i Tyrkia

SARA AARØEN LIEN

Fotojournalist i Universitas

Som følge av inflasjon i Tyrkia har landets studenter fått livene sine snudd på hodet. Mange må spørre seg selv om de skal bruke den stusselige timelønnen på en pakke bind, et kilo bananer eller en McDonald's-burger.

Bananas: – Jeg må til og med tenke meg om før jeg kjøper bananer.

Økonomisk krise i Tyrkia

- + Inflasjonen i Tyrkia nådde i februar det høyeste nivået på 20 år.
- + Myndighetenes egne tall viser et inflasjonstall på 54,4 prosent prosent, men opposisjonen og flere økonomer mener det reelle tallet er langt høyere.
- + Samtidig er valutaen i fritt fall. Siden 2018 har den tyrkiske liraen tapt 50 prosent av sin verdi mot den amerikanske dollaren.
- + President Erdoğan holder rentene lave, da han mener høye renter fører til høy inflasjon – i motsetning til hva som normalt sett er tilfellet. Kritikere mener derfor hans uvanlige økonomiske politikk har mye av skylda for krisen.

Kilde: Financial Times, AP og Bloomberg.

Luksus: Før tok mange det for gitt å kunne kjøpe seg en döner-kebab. Nå ser flere på det som en luksusvare.

Fastfood: McDonald's har blitt for dyrt for mange. En forteller at en burgermeny har økt fra 30 til 45 lira på noen måneder.

Sanitær: Nylig kostet de dyreste sortene bind 15 lira, forteller en student. Nå koster de billigste 50 lira.

Håndskrevet meny:
Flere utesteder har sett seg lei av å stadig måtte printe nye menyer, og skriver heller på de nye prisene for hånd.

— Det er en grense for hvor mye

Handikap og kjønnsnøytral: Hit ble Borgar Nilsen henvist da de trengte en kjønnsnøytral garderobe for å skifte før en gruppetime på Athletica.

Mens regjeringen har startet utredning av en tredje juridisk kjønnskategori, har Universitas møtt transpersoner og ikke-binære for å få et innblikk i studenttilværelsen deres.

Skeivt kulturår

tekst Vilhelm Ofstad Bjørgul og Guro Aasaaren

foto Isabel Svendsen Berge og Aurora Meløe

– Oj! Det går an å være skeiv, tenkte jeg, okei, tøft!

Da en på ungdomsskolen fortalte at hun var bifil, skjønte Nore Wadsten (21) etter hvert at hun også kunne forelske seg i hvem som helst.

Kjønn var derimot ikke like enkelt. På videregående kjente Nore at navnet hun hadde, ikke stemte overens med identiteten hans.

– Jeg hadde et veldig typisk feminint navn.

Før Wadsten byttet navn, forteller hun at det etter hvert føltes som et stikk hver gang noen sa navnet hans. Snart satt hun på hybelen i Molde og googla kjønns-

nøytrale navn. Etter et år på folkehøgskole fikk Nore reintrodusert seg selv. Med riktig navn og riktig pronomen. Ikke lenge etter endret hun navn juridisk.

– Det er noe enormt befriende med å finne ut av seg selv. Det til tross for at du ikke møter like mye aksept for å være ikke-binær fra samfunnet ellers. Til tider blir jeg veldig klar over at det ikke alltid er plass til meg, men så blir jeg igjen minnet på at jeg ikke er alene. Sånne som meg har alltid eksistert. Vi er ikke en trend, selv

Til tider blir jeg veldig klar over at det ikke alltid er plass til meg, men så blir jeg igjen minnet på at jeg ikke er alene

om man gjerne vil ha det til at vi er det.

Nore studerer samfunnsgeografi, og forteller at hun ofte blir feilkjønn i undervisningssituasjoner, men legger vekt på å skille mellom hva som er ment vondt, og hva man bare er sosialisert til å gjøre. Nore vet at de aller fleste ikke er oppmerksomme på at det finnes folk som bruker andre pronomen enn han og hun. Hun legger også vekt på at det handler om øving. Nore mener ikke at det er feil å ikke presentere seg med pronomen, men at det kan bidra til normalisering dersom flere gjør det.

Et bekmørkt bakteppe

Reidar Schei Jessen, psykolog og postdoktor ved Psykologisk insti-

tutt ved UiO, forteller at små og store ting i hverdagen kan påvirke binære og ikke-binære transpersoner på ulike måter:

– Det kan gjøre ulike utslag for den enkelte. For eksempel når det kommer til hvilket toalett eller garderobe man skal velge, kan det gjøre at man blir mer observant eller mer bevisst på det som er vanskelig med egen identitet. Det kan gjøre at man engasjerer seg mindre, unnviker situasjoner og derfor trenger litt ekstra inkludering i studentmiljøet.

I 2021 publiserte Universitetet i Bergen m.fl. resultater fra undersøkelsen om Seksuell orientering, kjønnsmangfold og levekår på oppdrag fra Barne-, ungdoms og familiedirektoratet (Bufdir). Den viser at 45 prosent av cispersoner (dette inkluderer også folk med ikke-heterofil seksuell orientering) har symptomer på angst og depresjon hvor det vil være behov for profesjonell hjelp. Blant binære transpersoner var tallet 63 prosent og blant ikke-binære transpersoner 67 prosent.

Jessen sier også at til tross for at det er mer oppmerksomhet

rundt tematikken politisk og i det offentlige ordskiftet, betyr ikke det at det oppleves slik for de det gjelder. Han kommer også med en oppfordring til UiO:

– Jeg synes at universitetet bør gå i front for at det skal være et sted der transpersoner og ikke-binære skal føle seg velkomne.

Møtet med garderoben

Dersom noen har et annet opplevd kjønn enn det man er født med og ikke føler seg som verken mann eller kvinne, oppstår det for flere et problem når de må velge garderobe på et treningssenter.

– Jeg vil jo bare gå og trene, men for å gjøre det og for å vite om det er et sted jeg kan skifte så må jeg si «hei, jeg er trans!» og utlevere veldig intime detaljer med konnotasjoner til mitt underliv, sier Borgar Nilsen (22) som går på honoursprogrammet for filosofi og kunstig intelligens.

I november i 2021 skulle de på en gruppetime med noen venner. Siden har de aldri dratt tilbake på Athletica.

Athletica viste til en handikapgarderobe da Nilsen skulle skifte

ye man orker

Noen begreper

- + Transperson: Personer med kjønnsidentitet(er) eller kjønnsuttrykk som ofte brytwer med det samfunnet forventer av dem på grunnlag av hvilket kjønn de fikk tildelt ved fødselen. Noen transpersoner er kvinner eller menn, andre er verken menn eller kvinner og noen kategoriserer ikke sin egen kjønnsidentitet.
- + Ikke-binær: Dersom noen opplever å ikke passe inn i kategoriene «mann» eller «kvinne» kalles de ikke-binær, som betyr ikke-todelt. Noen identifiserer seg som noe midt mellom kvinne og mann, andre identifiserer seg bare som mennesker.
- + Cisperson: En person som identifiserer seg med det kjønn man fikk tildelt ved fødsel. For eksempel en person som har penis, ble tildelt kjønnnet gutt ved fødsel, og som ser på seg selv som gutt. 'Cis' er latin for «på samme side».

Kilde: Foreningen Fri og Store Medisinske Leksikon

på Blindern. Men Nilsen trenger ikke tilrettelegging for en funksjonsnedsettelse, og synes det er dumt at de må ta opp den plassen. Det er ikke det eneste ved garderoben som har gjort det lite fristende å komme tilbake:

– Garderoben var rar. Det var fullt av sand overalt på gulvet. Det er kombinert garderobe, dusj og bøttekott. Og den var rett ved gangen. Så det var folk rett utenfor og trente mens jeg dusja og skifta. Jeg dobbeltsjekker og trippeltsjekker ti ganger at døra er låst. Og fordi hele rommet er dusjen, blir klærne mine helt våte.

Vi er ikke en trend, selv om man gjerne vil ha det til at vi er det

Noel Wadsten, student ved UiO

De beskriver det som en lettelse å komme seg ut derfra. Nilsen legger vekt på at de har blitt eksponert for denne typen situasjoner mye. De tror at det hadde gjort en enorm forskjell om de hadde sett at noen prøvde å gjøre det litt lettere å komme og trene.

– Med synlig tilrettelegging blir det ikke lenger en sjokkfaktor at det finnes andre kropp. Det gjør det også lettere å trene med en ikke-normert kropp. Det er

signaleffekten med tilrettelegging i tillegg til den praktiske tilretteleggingen.

Leder i SiO Athletica Petter Kleven forteller til Universitas at de får henvendelser fra folk som etterspør flere garderobemuligheter, og at de prøver å tilrettelegge så godt som mulig:

– Vi har to sentre som har en tredje garderobe i dag. Da henvirer vi til de garderobene.

Ifølge Kleven har treningsentrene Centrum og Blindern en tredje garderobemulighet i dag. Han forteller at det er en garderobe der du kan låse inn tingene dine, dusje, gå på toalettet, akkurat som alle andre garderobes, men som du har for deg selv.

Kleven er lei seg for at Borgars opplevelse ble som den ble.

– Det er selvfølgelig trist å høre at den garderoben vi har satt opp for folk som har individuelle behov ikke holder mål. Og det skal som et minimum være rent i garderoben. Så her har Borgar helt rett. Det er ikke noen *quick fix* her, men dette er den beste løsningen vi har per i dag.

Han legger til at de kjønnsnøytrale garderobene også skal tilfredsstillende krav til studenter med nedsatt funksjonsevne.

Tvunget til å ta stilling

Det er ikke bare garderobene på Athletica som kan være vanskelige for transpersoner og ikke-binære på universitetet i Oslo. Utenfor rom 120 i Niels Henrik Abels hus er det to toaletter med avlukkede i samme rom. Avlukkene, til tross for at de er identiske og i samme rom, er markert som guttedo og jentedo.

Nilsen mener det ikke gir mening å ha kjønnsmarkører når avlukkene uansett er i samme rom. Derfor sender de en e-post til Eiendomsavdelingen og spør om de kan fjerne markørene. Da får de til svar at alle offentlige bygg er lovpålagt å ha et kjønnsdelt toalett i hver etasje.

– Det er veldig frustrerende når det ikke er noen konsekvenser ved å fjerne markørene. Mens jeg blir tvunget til å ta stilling til om jeg er gutt eller jente hver gang jeg skal gå på do. Jeg vil bare tisse og fortsette å jobbe med obligen min.

Med konstante kjønnsbarrierer forteller Nilsen at de oftere sier nei til å være med på ting med venner. I tillegg påvirker det hvorvidt de velger å ta i bruk andre studietilbud på campus.

– Hvis det er noe trans-rusk å rydde opp i hver gang jeg skal gjøre noe, blir det til slutt så tungt at jeg bare blir hjemme. Det er en grense for hvor mye man orker. Og det kan være noe så lite som et toalett. Eller en garderobe. Tilbudene er utlignende, og da tar

man dem ikke i bruk.

Elisabeth H. Todal i Eiendomsavdelingen forteller til Universitas at de har forståelse for at dette er en vanskelig situasjon, og at de har påbegynt en dialog med Studentparlamentet for å undersøke gode løsninger for kjønnsnøytrale toaletter.

– I det fåtallet av studentarealer hvor det bare er to toaletter per etasje, får det i dag dessverre den konsekvensen at det ikke er et kjønnsnøytralt alternativ, som HC-toaletter. UiO skal være åpent og inkluderende for alle, og derfor er HC-toalettene til bruk for alle – uavhengig av kjønnsstilling.

Håpet om normalisering: Ikke alle må presentere seg med pronomen, ifølge Nore Wadsten, men dersom flere gjør det, kan det bidra til å normalisere en verden der ikke alle man møter er cis.

Å utløse rettigheter

Christine Jentoft, rådgiver for kjønns mangfold i Foreningen Fri, mener at en tredje juridisk kjønnskategori er avgjørende for at ulike aktører skal tilrettelegge. Det hadde i praksis gjort det ulovlig å ikke ha flere garderobes eller toaletter.

– Det utløser rettigheter for en gruppe mennesker som per i dag ikke har noen rettigheter synliggjort i et lovverk. Jeg tenker at når vi har mennesker som opplever seg som og som er andre kjønn enn mann og kvinne må de faktisk også representeres og ha rettigheter og vern.

Kultur- og likestillingsminister Anette Trettebergstuen svarer til Universitas at arbeidet med en tredje juridisk kjønnskategori er i gang:

– Bufdir har fått i oppdrag å gjennomføre arbeidet, det omfatter også å lage en tydelig framdriftsplan. Vi vil følge opp dette arbeidet tett fra vår side, og sørge for at vi får en solid og grundig utredning.

Hun forteller også at arbeidet med kjønnsnøytrale toaletter og garderobes vil skje i forlengelse av dette arbeidet:

– Vi er i en tidlig fase i arbeidet og må gå grundig inn i alle relevante problemstillinger. Det var også Arbeiderpartiets standpunkt da forslaget ble behandlet i fjor vår. Men det finnes allerede en rekke gode eksempler på at virksomheter legger til rette for at personer som ikke definerer seg som mann eller kvinne, også har et anstendig tilbud når det gjelder toaletter og garderobes.

Hvis det er noe trans-rusk å rydde opp i hver gang jeg skal gjøre noe, blir det til slutt så tungt så at jeg bare blir hjemme

Borgar Nilsen, student ved UiO

DEBATT

debattredaktør: **Maria Jostad**
jostadmaria@hotmail.com 953 04 998

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Hva er en tittel?

Lederen av siste utgave av Unikum prydes av tittelen «Hva er kultur?» Tittelen gjør i seg selv noe av det en god tittel skal: den fanget min oppmerksomhet, jeg ble interessert i teksten og begynte å lese. Bingo! Tittelen «Hva er kultur?» skaper en forventning om at lederen skal være en filosofering over hva begrepet «kultur» rommer, noe som passer bra, siden dette nummeret av Unikum hovedsakelig inneholder kulturstoff. Dessverre innfrir ikke lederen mine forventninger. Lederen er rett og slett en eneste lang beklagelse fra ansvarlig redaktør Anja Kathrine Laland for

at avisen ikke dekker krigen i Ukraina, men heller kulturlivet. Dette forklarer hun med at kulturnummeret var «bestemt i god tid før Ukraina ble invadert». Helt legitim leder det, kanskje til og med helt riktig leder gitt situasjonen, men hva gjør tittelen oppi alt dette? Er en tittel bare et par tilfeldige ord plassert over en tekst? Kunne jeg kalt denne lille teksten for «Svanens død» eller «Et dukkehjem»? Nei. En tittel er en forberedelse til teksten, og derfor var jeg veldig dårlig forberedt til å lese Unikums leder.

Osloarrogansen

Hvem har vel ikke holdt en tale på fest i hjembygda over «alt som finnes i Oslo, som mangler her hjemme». Men Oslo-arrogansen kan også forfølge Oslo-folk som rommer byen, skal vi tro Trondheimsstudenten Mira. Mira forteller i spalten «Trondheimsstudenten» i Under Dusken om hvordan det er å flytte fra Oslo til Trondheim, noe som ikke har vært en særlig suksess for hennes del. Intervjuet treffer nok mange som har flyttet til en studieby og kjent på at ting ikke ble så gøy som det skulle bli. Mira snakker også mye om Osloarrogansen. Hun sier at «Miljøet i Oslo

var mer 'live fast, die young'. Jeg føler at jeg har gjort mye, testet ut mange ting og presset mange grenser, som jeg opplever at folk jeg møter nå ikke har», sier Mira. Jeg stusset litt over dette, for som en enkel lillehamring kan jeg skrive under på at jeg presset mange grenser som ung, selv om jeg vokste opp uten t-baner og med litt færre utesteder. Det er samtidig kult at Mira er ærlig om Osloarrogansen. Et eksempel jeg vil etterfølge når jeg drar hjem til Lillehammer i påska: Oslo er faktisk best!

Kjære aksjonister, vi hører dere

Førdefjorden

Mona Schanche, direktør for ressurs og bærekraft i Nordic Mining

Takk for innlegget i Universitas den 9. mars, Safavifard, Mortensen og Giæver. Vi setter pris på at dere har et sterkt engasjement for miljø. Mineraler og metaller har en nøkkelrolle i bærekraftige samfunn. Overgangen fra fossil til grønn energi krever store mengder av disse råstoffene. Dette er en realitet som i økende grad blir anerkjent. Nordic Mining vil bidra med slike mineraler. I Keliber vil vi lage Europas første litium gruve – et metall som er avgjørende for grønn energi. Fra Engebøprosjektet vil vi levere titanråstoff til bruk i blant annet mer drivstoffvennlige fly, implantater i menneskekroppen og for å gjøre solceller mer effektive.

Norske fjorder har dype bassenger hvor restmineraler kan legges kontrollert i et avgrenset område med lite strøm. Denne muligheten har ikke gruveland som Australia, hvor kystlinjen er åpent hav. Det er få land i verden hvor fjordeponi er mulig. Norge er i en særstilling, og kan ikke sammenlignes med land som Papua Ny-Guinea, som deponerer masser i storhavet. Da kan massene reise langt og ukontrollert. Vårt sjødeponi ligger stabilt, det viser omfattende utredninger. Mineralene vi skal deponere er naturlige

mineraler som finnes i fjellene. Innhold av metaller og reststoffer er på et nivå som ikke gir effekter. Etter 40 år vil deponiet dekke mindre enn 5 prosent av fjordbunnen. Utenfor det regulerte området er det ingen påvirkning. Dette har vi ikke tillatelse til, og vi kommer til å overvåke nøye at det ikke skjer. Livet i Førdefjorden blir ellers upåvirket, også laksen. Deponiet har effekt, men det er hovedsakelig knyttet til at bunnorganismer begraves i deponiet. Når deponeringen avsluttes, viser erfaringene at bunndyrene vender tilbake. Deponi på land blir ofte vedvarende ørkener.

Mineraler og metaller har en nøkkelrolle i bærekraftige samfunn

Fakta er at dersom vi ikke produserer mineralene i Norge så blir det gjort et annet sted i verden, trolig med et langt større miljøavtrykk. Vår målsetning for Engebøprosjektet er null-utslipp av klimagasser, og vi er godt på vei. Vi har redusert utslipp med 85 prosent ved å bytte fra gass til elektrisk tørking. For biologisk mangfold er vår visjon nettogevinst, der tap av biologi skal tilbakeføres, og der dette ikke er mulig, kompenseres. Vi skal jobbe hardt for å finne alternativ bruk av restmineralene. Vi ser blant annet på betong og landutbygging og vil gjerne ha innspill fra kloke studenter. Kjære aksjonister, vi hører og møter dere gjerne i Sunnfjord for å snakke om miljø og gruvedrift.

debatt@universitas.no

Har Forsvaret en plan for klart språk?

Kommunikasjon

Ottilia Kaufmann, tredjeårsstudent på BA-programmet Klart språk, Universitetet i Oslo

Norge fikk 1. januar en ny og forpliktende lovparagraf om klart språk, §9 i språkløva: «Klart språk: Offentlige organ skal kommunisere på eit språk som er klart, korrekt og tilpassa målgruppa.» Klart språk dreier seg imidlertid ikke bare om språk i snever forstand, men, som den internasjonale definisjonen sier, om at leserne skal finne det de er ute etter, forstå det de finner og bruke dette til å gjøre det de skal. Mange av oss oppsøker Forsvaret på nettet når vi søker kunnskap i dagens fortvilte situasjon i Europa. Hva finner vi?

I nyhetene leser vi at Nato uttrykker bekymring for at Russland kan falle for fristelsen til å benytte biologiske våpen. Dette nevnes imidlertid ikke på nettsiden til Forsvaret. Her hadde vi forventet opplysning om hva biologiske våpen er, om det er lovlig å bruke i krig og hva som kan bli konsekvensene av at slike våpen blir brukt. Og hvordan benytter Forsvaret kommunikasjonskanalen Facebook når folk slaktes ned i Ukraina? Den siste posten der tar for seg smittsomme plante- og dyresykdommer. Er dette informasjonen nordmenn leter

mest etter akkurat nå?

På Instagram ble det for fem dager siden postet en sak om medisinalstøt: «Dette er en av øvelsene i våre fysiske tester. På sesjon gjennomføres øvelsen sittende, men prinsippene er de samme». Dette er altså det viktigste Forsvaret ønsker å formidle til den delen av befolkningen som har Instagram som en viktig kanal til informasjon. Hvor relevant er dette for en leser som leter etter informasjon om hva som skjer hvis europeere blir bombet eller utsatt for biologiske våpen?

Skal vi begynne å lese om vind som blåser mot oss fra et krigsrammet atomkraftverk først når det skjer?

Mange er engstelige i dag, og med god grunn. Skal vi begynne å lese om vind som blåser mot oss fra et krigsrammet atomkraftverk først når det skjer? Får vi eventuelt en snap av Forsvaret når vi blir syke? Eller skal vi bare håpe på at VG oppdaterer oss?

Forsvaret er forpliktet til å følge paragrafen om klart språk i den nye Språkløven. Tolkes den snevert, følger Forsvaret kanskje loven: De skriver jo enkelt og greit om medisinalstøt og dyresykdommer til den som måtte interessere seg for dette. Men her bommer Forsvaret fullstendig på både målet og målgruppa. Derfor spør jeg: Har Forsvaret en plan for klart språk?

debatt@universitas.no

Ukas tvitringer:

Siv-Marie @motionocean

Jeg får så jævlig mye tilbud om pikk på tinder, men det er jo ikke noe gøy når det ikke følger med personlighet.

Veldig lite woke å påstå at pikker ikke er selvstendige individer med hver sin personlighet.

Fredrik Malmo @fredrikmalmo

lurer på om mengden du søler på fest kommer fra arv eller miljø

Endelig vet jeg hva jeg vil skrive masteroppgave om!

Mali Regine @radikalbarn

Av og til glemmer jeg at jeg er «student»

Men tipper du kommer på det hvis det tilbys studentrabatt i baren.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Honoursprogrammet og fornyelsen av UiOs studietilbud

Honoursprogrammet

Bjørn Stensaker,
viserektor for utdanning ved UiO

I en kommentar i Universitas går journalist Aurora Djupvik Archer til angrep på honoursprogrammet ved UiO. Begrunnelsen for den kritiske holdningen til honoursprogrammet synes å være at denne type faglig nytenkning ikke kan gjenfinnes i andre studieprogram og utdanningstilbud. Kritikken kan ikke få stå uimotsagt.

Honoursprogrammet handler om å gi et tilbud til spesielt motiverte studenter – som også er villig til å ta ekstra studiepoeng som en del av sitt studieløp. UiO er heldigvis vel-signet med mange studenter som har UiO som førstevalg, men vi vet også at de faglige ambisjonene til studentene er mangfoldige. Honoursprogrammet har sterkt fokus på

tverrfaglighet og at studenter fra ulike fag og disipliner kan møtes og jobbe for å undersøke og utforske bestemte utfordringer sammen. Honoursprogrammet er derfor en «styrt tverrfaglighet» – det er en gjennomtenkt faglig og pedagogisk organisering som ligger til grunn for programmet.

Mange studenter ønsker seg rett og slett ikke en slik styring – de ønsker å velge selv og sette sammen sin grad med de fag og på den måte de selv ønsker. Muligheten til å gjøre dette har vært til stede i lang tid ved UiO, men vi har i de seneste årene arbeidet målbevisst for å øke denne valgmuligheten. UiOs styre har nylig besluttet at mulighetene for å kunne sette sammen sine studier på en mer fleksibel måte bør kommuniseres bedre og at UiO bør legge til rette for mulighetene studentene har for mer individuelt bestemt fler- og tverrfaglighet. Hvis vi eksempelvis skal kunne gi de studenter som ønsker det utdanningstilbud innen klima og miljø, så er det nettopp her vi må skalere opp gode kvalitetssikrede tilbud. Mye har vi allerede, men vi jobber mål-

Jeg kan forsikre Universitas at kvalitetsutviklingen av alle studieprogrammene ved UiO skjer kontinuerlig

bevisst med å utvikle flere utdanningstilbud på dette feltet. Jeg kan forsikre Universitas at kvalitetsutviklingen av alle studieprogrammene ved UiO skjer kontinuerlig. Vi er åpne for eksperimentering, og honoursprogrammet er ett av flere initiativ som vi tenker nettopp har bidratt til å tenke nytt omkring hvordan våre studietilbud kan legges opp. Vi kan alltid bli bedre, men det mangfoldet som vi har i UiOs studentmasse må også gjenspeiles i studietilbudet vårt. At vi skal slutte å tenke kreativt er ikke et alternativ.

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

Om du var den kiden som alltid skulle ha blandings når mora til kompisene din serverte brus i barnebursdag, er Brussel byen for deg

Student Willelm Leendertse skriver et utvekslingsbrev fra praktikanttilværelsen i Brussel i Studvest. Han er ikke helt overbevist av byen, men den har hvert fall litt av alt å by på!

Studenter – vern om demokratiet vårt!

Krigen i Ukraina

Runa Jarsve, internasjonalt ansvarlig i Studentparlamentet ved UiO

Krigen i Ukraina minner meg hver dag på hvor skjært demokratiet vårt er. Det gjør meg maktesløs – men motiverer meg også sterkt til å gjøre det jeg kan for å verne om det.

I de siste ukene har det vært vanskelig å unngå å høre om krigen i Ukraina. Personlig blir jeg veldig bekymret. Derfor har jeg prøvd å fokusere på andre ting – ikke for å ignorere det som skjer, men for å finne min rolle og hva jeg kan gjøre. Jeg og resten av arbeidsutvalget i Studentparlamentet ved UiO har gjort det vi kan for at våre medstudenter – våre utvekslingsstudenter og internasjonale fulltidsstudenter skal få den støtten og hjelpen de trenger.

I møte med studentene som er preget av krigen, kan jeg ikke annet enn å føle meg fryktelig privilegert: Jeg, en 24 år gammel student fra Norge, hvor vi får gratis utdanning, gode stipendordninger og oppvokst i et trygt

samfunn, skulle forsøke å hjelpe jevngamle studenter som er berørt av krig.

Da studentene ble spurt hva de trengte, så de først bare taust tilbake på meg, før de svarte at de ikke visste. De sa at ingen noen gang hadde spurt dem før om hva de trengte. Nå som de ble spurt, hadde de ikke et svar. Deres stemme og behov var det aldri noen som hadde lyttet til før. De var også redde for å bruke stemmen sin og tale mot krigen – ikke så mye av frykt for seg selv, men i frykt for at det ville ramme deres fremtid og familien deres i hjemlandet.

Tenk hvor unikt det er at vi har tillitsvalgte på fulltid for å lytte til studenter og ta det videre. Vi er valgt av studen-

Våre utvekslingsstudenter og internasjonale fulltidsstudenter skal få den støtten og hjelpen de trenger

tene for å stille forventninger til universitetet og myndighetene, og de tar seg tid til å lytte til både oss og ukrainske og russiske studenter. Her kan studentene selv bestemme hvem som skal lytte og tale for seg, og de vet at dem blir hørt. Det er ikke en selvfølge.

Jeg ble tilfeldigvis født inn i et demokratisk samfunn. Likevel har jeg et ansvar for å holde det i live. Jeg har stemt – jeg stemmer ved hvert valg jeg kan delta i. Jeg engasjerer meg i samfunnet og jeg forsøker å benytte mulighetene det norske demokratiet gir meg. At jeg kan gjøre dette uten et snev av frykt for krig, forfølgelse eller at det skal straffe familien min er et enormt privilegium.

Vi kan gå i gatene, samles utenfor ambassadene og utenfor Stortinget, rope og vise motstand uten å bekymre oss for at det skal skade fremtiden vår. Ikke alle har muligheten til å bruke stemmen sin. Derfor er det vårt ansvar å bruke vår stemme når vi kan. Vi må bruke den for alle de som ikke kan!

debatt@universitas.no

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Saga Eline Jonsson Hoff**

anmeldelser@universitas.no

980 81 334

 Konsert:

En ukristelig god konsert

Daufødt inntok U1 etter en lang vinter og skrek liv inn i trøtte Blindern-fjes.

Det er stinn brakke på studentbaren U1. Ikke at det egentlig sier så mye, lokalet er lite og attpåtil ganske svett, men atmosfæren er lugn og praten flyter uanstrengt i rommet, samtidig som alle forholder seg noe avventende og spent til det som snart skal skje på scenen. I 2020 vant Daufødt Spellemannsprisen for beste rockeband, og det ryktes at de er på sitt aller beste når de opptrer live.

Et oppvarmingsband har allerede vært på, de var bra, og siden de ga seg for tidlig, har de etterlatt en trang til punk som ikke får utløp for Daufødt til slutt entrer scenen til rungende applaus. Uten videre introduksjon gir de seg i kast med første låt, og det er rundt her jeg innser min første tabbe: å tro at jeg er for kul for øreproppene de deler ut ved inngangen. Jeg kryper til korset og ber pent om å få et par, jeg skjønner at Daufødt er for høylytte, at de rett og slett er for rå.

Med streite briller og pannelugg ser riktignok vokalist Annika Linn Verdal Homme mer ut som den gjengse sosiologistudent

enn en punker, men når hun åpner munnen og vræler ut de første linjene, er det den mørkeste og råeste stemmen som noen gang har nådd ørene mine. Som et direkte resultat er moshpiten etablert allerede før første låt er ferdigspilt, og varer ved hele konserten. Hvor godt er det ikke å se noen som kan blåse litt liv i trøtte og vinterslitne Blindern-tryner. Publikum omfavner energien og blir en del av konserten, studentene knuffer, hopper og danser borti hverandre. Vakkert å se på er det kanskje ikke, men å selv bli med er langt på vei å anbefale.

Den hissige punken holder et jevnt over høyt nivå. Låtene kjennes litt som å bli bitchslappa ut av koma; det føles høyst *nødvendig* at vokalist Homme hopper inn i moshpiten og skriker deg rett opp i trynet. Det er denne intensiteten de aldri gir slipp på, men bare øker gjennom konserten. Kudus også til trommis Mads Antonsen Gerzic for ikke å la seg overdøve av det høylytte lydbildet, men i stedet spille fete partier midt oppi alt kaoset på scenen og dansegulvet (som ofte glir litt over i hverandre).

Når konserten er ferdig en drøy halvtime for tidlig, er det riktignok uten at jeg har fått med meg en eneste tekstlinje fra musikken. Men jeg kan samtidig ikke huske å

FOTO: ISABEL SVENDSEN BERGE

Daufødt

Hvor: **U1**Når: **Onsdag 16. mars**Sjanger: **Punk/hardcore**

ha vært på en konsert med så mye trøkk, vilje og energi, og da er det kanskje heller ikke meningen at man skal henge seg opp i bagateller som hva som faktisk blir sunget. Daufødt imponerer stort i denne lille og

svette kjelleren på Blindern, og sender inn en overbevisende søknad til å kunne kalle seg Oslos beste liveband.

Oscar Grimstad

anmeldelser@universitas.no

 Teater:

Fargesprakende og ubehagelig om voldtekt

PRESSEFOTO: INGRID NORDAHL

Svardalskollektivet danser swing med alvorstung tematikk med hjelp av eksentriske farger, og rendyrka dyktighet.

Snu-kampanjen er det som møter publikum i det de skal sette deg for å se på Svardalskollektivets nye forestilling Laus. Fra første stund er det tydelig at Desiree Bøgh Vaksdal og gjengen har et tydelig formål med forestillingen: å ta opp voldtekt-diskursen.

Fra tunge technobeats, pastell-

farget scenografi og svette aktører blir publikum fra første stund kastet inn i en atmosfære som byr på svulstige samtaler, flatfyll og klåing. «Du er min hore!» roper en jente til en annen, før de forenes i en sprakende dansecollage. Det er klart at vi nå befinner oss i en 21st century ekstatisk ungdoms-

Laus

Av: **Svardalskollektivet**Hva: **Teater**Hvor: **Kruttverket**Når: **Spilles 23.03, 24.03 og 25.03**

verden, hvor ubehaget står for tur.

Blant den fargerike sammensetningen i vennegjengen forestillingen tar utgangspunkt i, finner vi Lausjente, Patriarkathater, Homo-ikon, Kjekkas-gutt (Brad) og en Tilsynelatende snill gutt. Dette er fem ekstremere, som sammen skal vise til hvordan et ungdomsliv utarter seg, og hvordan det kan sees ut fra forskjellige perspektiv. Samtidig roter de seg ikke bort i representasjon, som fører til at de mange samtaler som finner plass i sagt miljø er hovedattraksjonen. Etterfulgt av en kåt fest – med hæla i taket – kommer den skambelagte dagen derpå. Her begynner også den ubehagelige stemningen å bygge seg opp. Med drøye replikkvekslinger som «fersk gummi og rekelukt» som katalysator, blir avstanden mellom medlemmene i vennegjengen større, og Ove står

alene. Hun har blitt voldtatt av eksen, og reaksjonene som følger fra vennegjengen bærer fram et av hovedbudskapene til forestillingen; det er vanskelig å snakke om voldtekt, og enda vanskeligere å enes om alvor.

Rundt svingen spisser problematikken seg ytterligere. Voldtektsstatistikken er jævlig, urovekkende, og dette får forestillingen godt frem. Jenta, Ove, klarer endelig å formidle til to av vennene sine hva som har skjedd, men til publikumets og Oves fortvilelse er hun ikke alene. Hennes venninne har også opplevd voldtekt, men hun håndterte det på en helt annen måte. Dette fører til en bitter kamp mellom de to jentene – «hold kjæft og lytt litt!» – hvor de undergraver den andres opplevelser. Her kommer for øvrig forestillingen til kjernen i hva den lover å røre ved, nemlig hvordan for-

skjellige intuisjoner i samfunnet bidrar til å skape et skille mellom verdige og uverdige voldtektsoffer, dette blir senere understreket av en ubehagelig, og trist som det er, realistisk seanse hos politiet.

Katatonisk, manisk og tragisk – følelsesspekteret skuespillerne benytter seg av er like variert som scenografien og manuset. De mange aspektene blir heldigvis ikke overbærende, og blir anvendt slik at det gagnar forestillingen i sin helhet. «Laus» er rett og slett en knallgod og viktig forestilling, med en kreativ og fast produksjon. I tillegg til å by på en så god forestilling, bidrar Svartedalskollektivet også med en plattform for å drøfte de forskjellige problematikken rundt forestillingens tematikk, og det i kompetente og trygge omgivelser. Eventuelle lesere av denne anmeldelsen kan prise seg lykkelige for at forestillingen skal spilles flere ganger denne uka, og inn i framtiden.

Armann Kippersund

anmeldelser@universitas.no

Plate:

Balansert og befriende om sorg

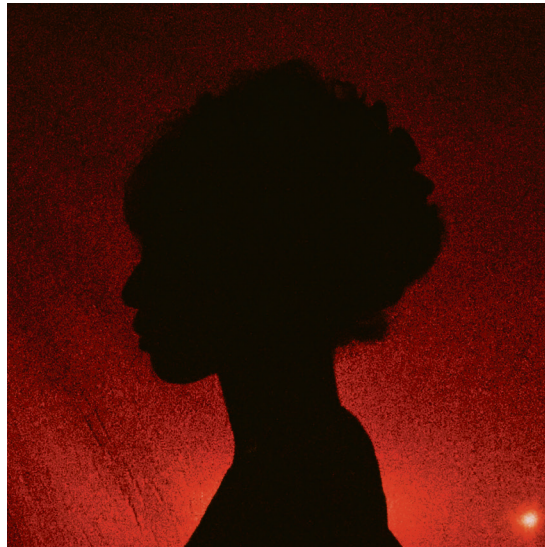
Him or Her viser artistens bredde på kun seks spor. Melankoli og sorg presenteres i varierende melodiske rammer.

I debut EP-en *Him or Her* gir Sei Selina oss innblikk i en sorgprosess uten en tilsynelatende kronologisk rekkefølge. Personlige dagboktekster byr på refleksjoner rundt usunne relasjoner, abort og selvilde uten å havne i fallgruven av overdreven bruk av klisjéer. Synthpop-preget utelukker visst hverken kass gitar eller elgitar-soloer og gir skiva et kontrastfylt lydbilde.

Plata åpnes på sitt minst engasjerende, med den langdryge debut-singelen «When you're asleep» som ender i en synthpreget utgang som overdøver en mild vokal, før stemningen som settes i åpningslåta brytes opp og når et høydepunkt midtveis i ep-en i den mer klassiske poplåta «I Adore». Her byttes gitarklimpring og harmonisk vokal ut med Robyn-liknende dansgulgulv-pop. Det kan høres ut som at det prøves på to ting samtidig, men både de dansbare og de vuggende låtene har EP-ens røde tråd til felles: å møte seg selv i sorgen. De mer snertne melodiene i låtene «Dry Eies Lie» og «The Way» tar opp minst like alvorlige temaer. Slik viser Sei Selina at alt kan lages musikk om, og at alvorlige budskap kan kles i ulike drakter.

Den mest fengende låta, «I Adore», er også den som skiller seg mest fra de andre låtene. Låta bryter med resten av EP-ens lydbilde og den forventede tematiske oppbygningen. Samtidig gir den et tiltrengt avbrekk fra de mer melankolske sporene, og Sei Selina får vist musikalsk bredde. Befriende tekst om å forlate en usunn relasjon akkompagneres på snedig vis av en presis rytme, og fyller alle krav til en god festlåt. Den er en perfekt avslutning på historien som fortelles, men er på kunstig vis plassert halvveis i plata.

Mangelen på kronologi i låtene tydeliggjøres av overgangssporet «1.minute». Feltopptak av gåing, prating og klokkespill settes sammen uten at det er tydelig hva som skal formidles. Her rotes et mulig budskap og stemning bort i et sammensurium av utdelige lyder.

Him or Her

Artist: Sei Selina

Sjanger: Pop

Plateselskap: GR: OW Records

Tittellåta «Him or her» tar opp skivas sterkeste budskap, nemlig abort. Her reflekterer artisten rundt det å ta et valg som kun andre kvinner kan kjenne seg igjen i. Et sårt tema som fort kan bli politisert, presenteres i enkel tekst: «Half my smile, half my voice, half of me, my own choice / It could've been a him or a her» og tegner med den et bilde som tilgjengeliggjør et komplisert følelsesspekter.

Sei Selina er en svært god låtskriver og åpenbart en artist som det er verdt å holde øynene opp for i tiden som kommer. Tekstene på *Him or Her* er personlige, og tematikken føles nær når den presenteres på en uanstrengt måte: en balanse mellom et introspektivt og et oppløftende narrativ. De sterkere låtene har et renere lydbilde som går hånd i hånd med tilgjengelig tekst og tydelige budskap. EP-ens historiefortelling svekkes imidlertid av at låtenes rekkefølge ikke virker godt nok uttenkt.

Aurora Djubvik Archer

anmeldelser@universitas.no

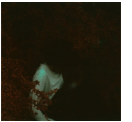
Universitas anbefaler

Saga Eline Jonsson Hoff, anmelderredaktør

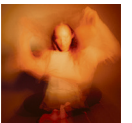
Beharie – Point of View

Snart helg, men først ligge i fosterstilling og sippe til varme rytmer og vondt vakkert gitarspill.

Sigrid Aase – Soulmate in Disguise

Lavmælte, drivende rytmer og en like vuggende vokal med spenn. Pling plong-faktor <3

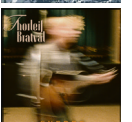
emilie eie – floating

Ukulelen er tilbake, og flyter i ørene som aldri før. Skarpt og vittig!

Thorleif Bratval – Sverre

Hvem skulle tro at 2022 skulle by på en reinkarnasjon av den ennå levende Lars Lillo-Stenberg?

Kulturkalender uke 12, 13 & 14

25/3	6/4
<p>Din våte drøm + The Pricks</p> <p>Konsert! Og angivelig The Pricks' aller siste. Begge band byr på groovy og glødende retro-rock de har finni på sjæl! Inspirert av et knippe Oslo-helter som deLillos og Jokke synger Din våte drøm på norsk, med ekteføyte tekster om fest og kjærlighet og det i mellom.</p> <p>Hvor: Gamla Konsert & Scene Når: 25. mars 19.30</p>	<p>Polarisering: klimaets verste fiende?</p> <p>FNs klimarapporter viser at et grønt skifte er nødvendig. Noe av det som holder oss igjen er polarisering. Blir vi stående fast i diskusjonen? Representater fra ulike hold gjør deg (forhåpentligvis) klokere i panelsamtale.</p> <p>Hvor: UiO, Eilert Sundts hus Når: 6. april 16.30</p>
<p>Klesbyttedagen</p> <p>Alle Oslo-studenter inviteres til klesbyttedag! En nordmann har i gjennomsnitt 359 klesplagg i skapet sitt. Bruker du alle? Kom og bytt, finn noen skatter og bli kvitt noe du ikke trenger. Det ryktes om gratis pizza også...</p> <p>Hvor: Union Blindern Når: 25. mars 16.00</p>	<p>Loppemarked</p> <p>Et like sikkert vårtegn som utepils og hestehov er loppemarkedene. Nå er de smått i gang, og tidlig ute er Årvoll skole. En perfekt helgeaktivitet og sjanse til å finne skatter. En sykkel? En bok? Noens søppel er andres skatter?</p> <p>Hvor: Årvoll skole Når: 2.-3. april 16.00</p>

Aurora Djubvik Archer, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Frivillig fellesstudie

Hvem: Rutinemennesket Hva: Nye impulser Hvorfor: Utvide horisonten

«Jeg arrangerer strikk og drikk på puben i kveld! Bli med!» Lød en melding som tikket inn i venninne-chatten forrige uke. Muligheten til å besøke et klasserom omgjort til en uoffisiell pub, stappet med alternative AHO-studenter, sto åpen og vekket min nysgjerrighet. Plutselig befinner jeg meg blant fingerheklende hockeysveiser og samtaler om de hippeste arkitektkontorene. Her skal du egentlig ikke våge deg uten at nøklene

dine henger fra en karabinkrok festet i Carhartt-buxsa di. Neida, finn på en unnskyldning for å være der, for selv uten balaklavaen du selvfølgelig strikker, og du blir tatt godt imot. Det viser seg at den svarte AHO-uniformen er en myte. I sidesynet skimtes en blomstrete Fretex-bluse. Hvem vet, kanskje du kommer i prat med en fulltids aktmodell? Dette kan jeg gjøre igjen!

Johannes Nyborg, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Slitsom snurrebass

Hvem: Svimle studenter Hva: Jordrotasjonen Hvorfor: Tidens tann

Jeg står opp tidlig, drar ut for å være effektiv og flink. Jobb, skole, forpliktelser og Netflix. Før jeg rekker å tenke gjennom første del av dagsplanen, har jorda rukket å snurre rundt én gang, og jeg legger meg. Jeg skjønner bare ikke hvor tida mi har blitt av. I bokhylla står en pensumbok jeg ennå ikke har åpnet, og jeg har et seminar jeg ikke tør å gå i fordi jeg ligger for langt bak. Meldinger ligger ubesvart fra januar, og så skal vi

snart innta april? Kan vi ikke alle bare gå sammen for å stoppe tiden litt. Jeg orker ikke at jorda skal få snurre rundt med samme fart lenger. Nå kan «cancel culture» endelig bli brukt til noe fint. Jeg ser nesten ingen annen mulighet enn å «cancele» rotasjonen. Nei, enn så lenge ser jeg ikke hva jeg kan gjøre. Pensum får jeg vel lese i sommer, og sove, ja det kan jeg gjøre i himmelen.

Begrepet ytringsangst

Denne uken melder Universitas at konservative studenter mener ytringsfriheten er truet. Ifølge undersøkelsen Sentio har gjort på vegne av NSO og Universitas, har 36 prosent av studenter latt være å dele sine meninger, i frykt for negative reaksjoner.

Ad notam-redaksjonen har kontaktet Sentio. På spørsmål om hva frykten for andres meninger om dine meninger har å gjøre med ytringsfrihet, svarer Sentio:

– Hva sa du, sa du?

Ad notam har også snakket med Ketil Coward, en av studentene som føler på «ytringsangst». Han sier det ville vært betydelig enklere å ytre seg om han ikke møtte reaksjoner, og spør retorisk:

– Hvem er du til å dømme meg på bakgrunn av mine ord?

På spørsmål om hvilke meninger han er redd for å meddele, svarer han:

– Ingen kommentar, men uavhengig av hva jeg ikke tør å si, må jeg kunne si det uten konsekvenser. I årevis har venstresiden fortalt oss at at vi skal være tolerante. Så hvorfor er toleransens predikanter så intolerante overfor mine «N-ordet»-vitser? Det henger ikke på greip, sier studenten som for øvrig kan melde at han «elsker damer», og er langt over gjennomsnittlig komfortabel med «homser».

Av Möllers Vegetar

Ukas studentvin

SIPP SNOP: Ukas vin er en vinho verde fra Minho-regionen i Portugal. Ja, for de drikker jo vinho i Minho! Vinen dufter godt av eple og pære. Når vi smaker, kjenner vi også mye pære, og den syrlige fruktigheten møtes med akkurat nok sødme. Ja, det nevnes blant panelet at den

kan minne om surt pæregodteri. Saftigheten blir igjen en liten stund, men ettersmaken forblir ydmyk og lett. Vinen kan også virke littegrann «fizzy», noe som gjør den enda mer ungdommelig og gøy i smaken. Vi ser spørrende på hverandre. Kan det være at vi faktisk drikker flytende godteri? Alt i alt er smaksprofilen særegen og forfriskende. Den skiller seg ut fra andre hvitviner, og dette setter panelet pris på. Vi tror den vil passe utmerket til reker i solen, men også annen sjømat. Alene vil den også fungere utmerket. Det eneste som gjenstår nå er at du, kjære leser, spør deg selv: Hvorfor spise godteri når du kan drikke godteri?

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Ponte de Lima Vinho Verde Loureiro 2021

Pris: 149,80 kroner

Land: Portugal

Alkohol: 12 prosent

Emil Domino, vinanmelder i Universitas

Vi spør

Åndelig asbest

Denne uka meldte Universitas at det er funnet asbest i Kristine Bonnevis hus. Vi spør-redaksjonen var derimot ikke sikre på at dette er det eneste veggene skjuler, så vi så oss nødt til å ringe leder for Biovitenskapelig fagutvalg for å undersøke dette nærmere.

– Hallo.

– Hei, mitt navn er Casper Polterud, jeg er researcher i Nordisk Film for TV Norge. Og vi har fått høre at det har blitt oppdaget asbest i Kristine Bonnevis hus på UiO. Stemmer det?

– Ja!

– Vi har nemlig en teori at boringen i veggene som utløste asbestutbruddet, kan ha utløst andre forstyrrelser. Er det blitt observert andre merkfundigheter?

– Ikke som jeg vet om...

– Nei, vi har fått et tips om en som fikk en åndelig opplevelse på

huset, kjenner du til det?

– Nei!

– Du skjønner, vi trenger ikke høye S.P.Ø.K.-verdier for å sette i gang produksjon, kunne du målt dette for oss?

– Målt hvaforno?

– De verdiene vi er ute etter...

– Jeg har nok ikke mulighet. Jeg har ikke utstyr, eller erfaring til å gjøre det selv. Jeg er bachelorstudent...

– Det vi vanligvis gjør er å sende et bud med en måler, så ordner du resten, har du tid denne uka?

– Ja.

– Har du noen teori om hva fru Kristine Bonnevie vil etter alle disse årene?

– Ehh, nei.

– Kan hun ha kommet tilbake for å ta et oppgjør med den kontempore femismen?

– Jeg tror ikke på sånt, egentlig.

– Vil du vurdere din stilling som uoppmerksom, spøkelsestriggende, ikke-troende ghostbuster?

– Ehhmm...

– Vi snallast!

KVISS-CORBIN

- Vibeke Haugen er utnevnt til ny kringkastingsjef. Mellomnavnet hennes deles med en netteneste som gir pasienter resultater på for eksempel blodprøver og koronatester utført på et laboratorium. Hva er det?
- Før 1. januar 2021 var boten for en førers håndholdt mobilbruk i bil lik 1700 kroner, men hva er den blitt etter 1. mars 2022? Slingringsmonn på 500 kroner.
- President Erik Røste har uttalt at han ikke stiller til gjenvalg, men i hvilken organisasjon er han president?
- Hvilket amerikansk merke som blant annet produserer friluftsssekker deler navn med det amerikanske militærflyet som styrtet i Nordland?
- Hvilket land produserer mest mais?
- Hva betyr ordet «mais» i Frankrike?
- Hva skjedde først: Vietnamkrigen eller den første vellykkede nyretransplantasjonen?
1. januar 2022 var en lørdag, men hvilket år var det forrige som startet på en søn-

dag?

- Natt til søndag 27. mars skal klokken stilles på ny. I Norge følger vi tidssonen UTC+1, men hvilket fjelland følger det noe spesielle UTC+5.45?
- Hvilken norsk skuespiller og regissør skal ifølge NRK få en æres-Oscar?
- «I'm gonna make him an offer he can't refuse». Fra hvilken film er sitatet hentet?
- Hva heter filmen fra 1993 der en milliarder spilt av Robert Redford tilbyr et ungt ektepar én million dollar for en natt med konen, spilte av Demi Moore?
- Fra hvilket land er gitaristen Gary Moore, mest kjent for hiten «Parisienne Walkways» og flere album med bandet Thin Lizzy?
- Nevn minst to medlemmer av bandet U2.
- Hva er HNO₃?
- Hvilken gass må avgis for at trykfallssyke eller dykkersyke skal inntreffe?
- FN har et mål om at alle land skal ha til-

gang til internett og utryddingen av anal-fabetisme, Verdensbanken om at alle land skal ha universell helseforsikring, WHO at alle skal ha grunnleggende sanitærforhold, det internasjonale samfunn skal ha utryddet ekstrem fattigdom, nye diesel- og bensinbiler blir gjort ulovlig i Storbritannia, og Kina skal i tråd med lovnader på Glasgow-konferansen ha nådd toppen av CO₂-utslipp innen dette året. Hvilket årstall er det snakk om?

- Hva heter skiløperen som nettopp tok en verdenscupseier kun ett år etter en hjerteoperasjon?
- Hvor mange målvakter har scoret mål i Premier League-historien?
- Norge deltok for andre gang, mens verken Frankrike, Uruguay eller England deltok, Brasil vant finalen mot Italia på straffespark, Sverige fikk bronse, Romario ble kåret til beste spiller og Hristo Stoltisjov og Oleg Salenko ble toppscorere. I hvilket land ble dette fotball-VM for herrer arrangert?

av Gabriel Corbin-Artzen, quizmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10–14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15–20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Først 2, 7450 kroner (Slingringsmonn: 6950-7950). 3. Det norske skiforbund. 4. Osprey; 5. USA; 6. Men; 7. Den første vellykkede nyretransplantasjonen var i 1954, mens Vietnamkrigen var fra 1955 til 1975. 8. 2017; 9. Nepal; 10. Liv Ullmann; 11. Gudfaren; 12. Indecent Proposal; 13. Nord-Irland (Storbritannia); 14. Bono; The Edge; Adam Clayton og Larry Mullen Jr.; 15. Formelen til salpetersyre; 16. Nitrogen; 17. 2030; 18. Svært Bakken; 19. Seks (Allison Becker; Asmir Begovic; Tim Howard; Paul Robinson; Brad Friedel og Peter Schmeichel; 20. USA (1994).

Rebus

HINT: Verdens beste dag, sagt på svensk folkemunn. Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «Tilfluktstunnel» Det klarte team «håper vi består på masteren» og Brynjolf.